

## सूचना -

१ आ पुस्तकने जेम नेम रगडतु रागवु नही

अने

पग या धर विगेरे लगाटु नही



## प्रभु-प्रार्थना

शान्तिनाथ प्रभु समगीण, सग मणति दातार  
आपे अभय सुर वली, गुण गणना भजार  
चक्रवर्तीनी ऋद्धिनो, त्याग करी महाराज,  
मयम तप आराधीने, रम्या आप जिनराज  
तीर्थेकुरना भव रिष, निश निव वरनार  
छता मयम आप ग्रह्य, भयत पट दातार

ॐ हा श्री अभिनवाश्वनाथाय नमः

श्री हर्षपुष्पासन जैन ग्रन्थमाला

( पृष्ठ २ )

# श्री आत्मोपयोगी-ज्ञानामृत

याने  
वचनमृतो

भाग १

वेगर -

प्रकृतक। सद्धर्मापदशर पूज्य अनुयोगाचार्य पयासवर  
श्री अमृतविजयजी गणित्वर्य

प्रयोजन - मुनि पार्श्वविजय

सहायक

श्री विरामो जैन स्व

मूल्य राचन-मनन

પુસ્તક પ્રકાશનમાં સહાય કરવાવાળા સદ્ગ્રંથસ્થોનાં મુવારફ નામે  
આ સામે આપેલ છે,

મૂલના-યુવ સંગ્રામનારે સપાથે આનાની પોષ્ટેજ ટોફીનો થીડથી

પુસ્તક પ્રાપ્તિ સ્થાન -

શ્રી ચિરામી જૈન સઘ

મુ ચિરામી, મારવાડ

પોષ્ટ સાહેરાવ, વાયા ફાલના

B B & C I Ry

શાહ પોષ્ટલાલ લલ્લુભાઈ

ઠિ નાગની મુધરની પોઝમા મકોદી પોઝમા,

મુ અમદાવાદ (ગુજરાત)

# धर्मप्रेमी उदार सहायको



- ४—२५ मुता जेठमुलजी फोजमुलजी शाह  
 २१ शाह केसरीमुलजी कपुरचंजी शाह  
 १५ शाह देवीचन्दजी गोमानी शाह  
 २५ शाह सतोफचन्दजी परतापमुलजी शाह  
 १५ मुता सागरमुलजी परतापमुलजी शाह  
 ११ शाह भागचन्दजी जेराजी शाह  
 ११ मुता नीहालचन्दजी जवानमुलजी शाह  
 ११ शाह अजेराजजी सुन्दरानजी शाह  
 ११ मुता गुलराजजी हजारीमुलजी शाह  
 १० शाह अचलाजी परतापमुलजी शाह  
 ५ मुता अनलमुलजी वरदीचन्दजी शाह  
 ५ शाह हस्तीमुलजी जुहारमुलजी शाह  
 ५ शाह वस्तीमुलजी जुहारमुलजी शाह  
 ५ मुता वीमलचन्दजी नथमुलजी शाह  
 १५ शाह देवीचन्दजी पनाजी शाह



## नि ❀ वे ❀ द ❀ न

आ 'आत्मोपयोगी ज्ञानामृत' नामनी पुस्तका रोधदायक वचनामृतोने मध्य ठे, तेना लघ्वरूप-परमपूज्य प्रातः स्मरणीय स्वर्गस्थ पूज्यपाद श्रीगुह्यविजयजी (अपगनाम श्री गुह्यगर्जनी) गणितर्यश्रीना गिष्यरत्न स्वर्गस्थ पुन्यासप्रवरश्री अंगविजयजी गणितर्यश्रीना गिष्यरत्न बालप्रद्वारागी स्वर्गस्थ श्री हर्ष (स्वर्ग) विजयजी महाराजश्रीना जन्तेयामी स्मिताये मन्त्र उग्रतपकाय परमशक्त तपोमूर्ति अनुयोगाचार्य वर्तमानमा गृह्णावस्थामा पण अष्टादशी वामस्थानक तपनी आराधना करनार, पाच माटापाच वषमा १८ अष्टाद सुधी पत्नीचनार मततविहारी ठ विगदमा पाच विगयना मन्त्री त्याग करनार पूज्य उपा यायजी महाराज श्री कर्पूरविजयजी गणितर्यश्रीना गिष्यरत्न प्रष्टयक्ता सद्धर्मो पदेनार विद्वद्भर्य अनुयोगाचार्य पूज्य पुन्यासप्रवरश्री अमृतविजयजी गणितर्य ठे

आ आत्मोपयोगी ज्ञानामृतो प्रथम बीरगासन पेपरमा प्रगट धयेला त्यारनाद आ आत्मोपयोगी ज्ञानामृत याने वचना मृतोने जो पुस्तकना रूपमा पत्र कगी प्रसिद्ध करायामा जाये ता जनताने वधु लाभनु कारण बने, एम विचारी अमारी "श्री हृषपुष्पामृत जैन ग्रन्थमाला" तरफची तने पुस्तकरूपे प्रसिद्ध करवानो निणय कर्चो के-जे निणयना प्रतापे आज्ञे जैन समानना कर कमलमा आ पुस्तक ममपण करना अमे समथ थया छीए

पुण्यपाद स्वगम्य शास्त्रप्रवचारी प्रातः स्मणीय मुनिराज



श्री हर्ष (हरख) विजयजी महाराज



જા કે-આ પુરુષ પ્રમિદ્ધ કરવામાં આર્થિક મર્યાદાનાં  
 વળ તરફ હતાં કારણ કે-અમારી મર્યાદા વામ નહુ કર સ્વાર્થી  
 કર તથા ક જ્યારે નક્કીવાન હોય, તેન ગાદમ મ બા તારીજ  
 રતાર પાટા ગમાય / તના પૂજ્ય ગુરુશ્વરની પ્રવાધી જે અમારી  
 મર્યાદા ત્રિન પ્રાનદિન જાગત રહી રહા કે ન વચ્ચ પૂજ્ય  
 ગુરુશ્વરનો તમા આ પુરુષ અગ પૂજ્ય ગુરુશ્વરના મરુપર્યાયા  
 વામ્ય મર્યાદના કરનાર ધમાપુર્ગા શ્રી વિરામી જેન મરના  
 વળ અમારી મર્યાદા ધાવાર માને કે

વિરામી ગામ ન થો થી પગ્ડ મી આવ કે-તના  
 ગર્ભી સ્ટિગનથા ૧ માદ્દ વર એન માડગરથી તાન તાર માદ્દ  
 વર જાયત્ત પદ નાહુ ગામ ૪, જાગરે જેની માદ્દઆનો પ્રીતિજ  
 ધરની રમ્મી ૬ ૬૬ નીમરવથી જેા મરિય છે ઉપાશ્રય  
 વિગર વળ ૪

વાટુ માત્ત પગ્ડ ક-ટિન્ડી વિ મ ૧૦૦૮ માં રણી  
 ગામે ચાનુમામ પ્રીગતમાન પૂજ્યપાત્ત વરમગાન્ન તપામૂર્તિ ઉપાશ્રયાવનો  
 મર્યાગજ શ્રી કર્પુરવિજયત્રી ગણિયર્થશ્રી તથા નેઓશ્રાના વિ.જાન  
 નિવ્યસ્તન પૂજ્ય વચામવર શ્રી શ્રમતવિજયત્રી ગણિયર્થશ્રીની  
 વામે થ મુનિગજાને ચાનુમામ મોરુપા શ્રી વિરામી મરે  
 વિનતિ કરી અને નેમની વિનતિ ધ્યાનમા ૪૪ મુનિગજ થી  
 ચંદનવિજયત્રી તથા મુનિ શ્રી રાજેન્દ્રવિજયત્રીને વિરામીના  
 ચાનુમામ કર્યા આજ્ઞાઅપાડ એન આથી વિરામી શ્રામધમા તાનટ



આનંદ યાપી રહ્યો જોરે—વિરામી સઘની ધમમાનના પહેલેથી  
 મુત્તર તો હતી તેમાં મુનિરાજોનો યોગ થયો પટલે ધર્મ-  
 ભાવનામા સ્હેજે ટુદ્ધિ થાય, તેમા આશ્ચર્ય પણ શું ?

પૂજ્યપાદ પંચાસગી મહારાજશ્રીની નિશ્રામા ચાતુર્માસ  
 પહેલા પળ શ્રી વિરામી જૈન મંચર લાગટ ૧૨-૧૩ દિવસ સુધી  
 નરી નરી પૂજાઓ પણ ઘણાજ ધુમધામ પૂરક સુદર રાગ રાગીનીમા  
 મળાવી હતી સંગીતરત્ન પૂજ્યપાદ પંચાસગી મહારાજશ્રી અમૃત  
 ત્રિજયના ગણિચર્યશ્રીના પૂજા મળાવવાની ટૂંકી તો સુદર પદ્ધતિ  
 છે, ક-બક વગત પૂજા મળાવનારને જલ્દવા સામઝનારને પુન  
 પૂજા મળાવવાનું મન યાય

વિરામીમાં ચાતુર્માસના “ઉપદેશમાઠા” પહેલા વ્યાખ્યાનમા  
 અને શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર વીજા યાગ્યાનમા ચાલુ હતું

જેમ જેમ મહામગલ્લકારી પયુષણ મન્નાપર નનીક આવતા  
 ગયા તેમ તેમ શ્રી મઘના ધમમાનના પણ ટુદ્ધિ પામતા ગઈ  
 જેના પરિણામે ત્રણ તો મામઘમળ ને પામગમળ (પદર ઉપવાસ)  
 તર તથા અટ્ટાદવાળા મલી આગરે માત આઠ અને ને સિવાયની  
 નાની તપશ્ચર્યા તો ઘણીજ સારી થવા પામી

વિગમી ૪ નાનું ગામ હોવા છતાં આજો મહાન્ તપશ્ચર્યાના  
 રાગે શહેર જંતુ થવા પામેલ સહુ મઘ ઘણાજ આનંદથી  
 પયુષણ મહાપરના આરાધના કરી

दण्डिना महान् उग्रतपसाश्च पश्य गात तपोमति  
अनुयोगाचार्य पाठक प्रवर



श्री कर्पूरविजयजी गणित्य,



સરચ્છરી પ્રતિક્રમણની શરુઆત પહેલાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીજી  
જણાવ્યું કે આ આમોપયોગી જ્ઞાનામૃતો મુક આજારે પ્રગટ થાય તો  
મહા લાભનું કારણ બને ? છતાં જેવી શ્રી મયની ભારના પન જણાવતા  
પક્ત પાન દળ મિનિટમાં જ શ્રી મયે સ્વસ્વમાનનાનુમાર નામા  
નોધાવી દીધા અને ત્યારબાદ શ્રી મય મર્પણ ગામ્ભિર્પૂર્વક  
સરચ્છરી પ્રતિક્રમણ કયું અને ધણોત્તર દષ્ટિ ફળાયો

માત્રી તપશ્ચર્યાઓ થયેલ હોવાથી નેને ઉત્તરના માટે શ્રી  
વિરામી જૈન મધ નિણય કર્યો અને વિરામીથી ત્રીન માદલ વર  
સ્વીમલ ગામે ચાતુમામ રહેલા પૂજ્યપાદ ધ્યાધ્યાન ચાચપતિ  
પરમશાન્તમૂર્તિ મયેનત્રમ્બનત્ર પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી ૧૦૦૮  
શ્રી વિનયલક્ષ્મણમૂરાશ્વરમ્નો મહારાજથી આદિ મુનિમંડલને  
વિરામી વધારવા વિનંતિ કરી પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવશ્રીજી પણ  
વિરામી જૈન સંઘની વિનંતિ સ્વાકાંગી

ધીની માત્રુ કલિકાલે મહાનુ ઉચ્ચતપકારક પરમશાન્ત  
તપોમૂર્તિ ઉપાધ્યાયજીશ્રી કર્પૂરવિજયજી ગણિર્વર્યથી તથા પૂજ્યપાદ  
મસિદ્ધવક્તા પંચાસમ્બર થી અમૃતવિજયજી ગણિર્વર્ય શ્રી  
આગ્નિને રાણો ગામે પણ વિનંતિ કરી અને તે પણ સ્વીકારાઈ

ભાદરવા સુદિ ૧ થી નવસારમીઓ ચાતુન હતી અને  
મા સુ આઠમથી અઢાઈ મહોત્સવની શરુઆત થઈ રાણો ગામથી  
પૂજ્ય પંચાસજી મહારાજશ્રી પણ પ્રથમ વધાર્યા વિરામી જૈન  
સંઘમાં આનંદ આનંદ થતી રહ્યો સીમેલથી પૂજ્ય આચાર્ય

મહારાજશ્રી આત્મિક સર્વ મુનિમંડલ પળ વિરામી પધાર્યા, પૂજ્ય  
 આચાર્યદેવશ્રી જાહેર વ્યારવાળ થયાં ફતર જનતાળ પળ  
 નિયમાદિ મારા પ્રમાણમા ગધા રાણી મામથા પૂજ્ય ઉપાધ્યાયજી  
 મહારાજાતિ પળ પધાર્યા હમેશા નયજાગ્રમીઓ જાગ્રમ ફતી  
 જાગ્રનાજુગી પળ સ્વામેલ, રાણી, લાવાદ પ્રિંગેરે અનેક દ્યલેથી  
 મારી મગ્યામા જન ભાદિયા પધાર્યા અને અનેક પ્રજાગ્ની પ્રમાર  
 નાઓ પળ થઈ

આ રીતિળ વિરામી શ્રી સઘ જ્ઞાસનોત્તતિમા તન મન  
 અને ધનથી દુઃક વસ્તી હતા પળ જે લાભ લીધો છે અને  
 જે જ્ઞાસનોત્તતિ કરી છે તે સ્વરેગ્ગર સદુને અનુમોગ્નોય  
 વની ફતી અને છે

આ રુઝ પળ વિરામાના શ્રી સઘ તરફથી યોગ્ય ગવી  
 આત્માર્થી ગોન મનુષ્યોગ જગ્ના, ત્રિના મૂલ્યે, મમ્યગુજ્ઞાનના પ્રચાર  
 નિમિત્ત ને ઉદારતા દાગ્વગ્નામા આગી છે તે પળ અનુમોદનાય  
 અન પ્રશમનાય છે

વિરામા શ્રી સઘની ધર્મભાવના અને વૃદ્ધાગ્તાની આ  
 દ્યલે સહર્ષ નોંધ જ તેની વારવાર અનુમોગ્ના અને પ્રશ્ના  
 ફરી અત્રે વિરમાળ હોળ

લિ સંકેતગ-શ્રી હર્ષપુષ્પામૃત જૈન ગ્રન્થમાલા

અમદાવાદ

ધાત્ર્યચારી મહામૌલિક પ્રસિદ્ધતા અનુયાગચાય  
 મેન્દ્રામ પ્રસર



શ્રી અમૃતવિજયની ગણિતર્ય,



# આત્મોપયોગી-

## જ્ઞાનામૃત.



૧ અવ અને જામન માટે માય્ય વિના વગાયલો ઉઘમ  
ઉલ્લો અનથ દેનારી થાય છે

૨ મ્યાન્ની મિદ્ધિ માટે વગ્નો દ્રોહ કરનારા નરાધમો  
જગતમા ધિક્કારન પાત્ર બને છે

૩ જગતમા તુચ્છ મ્યાન્ની રાતર દગ, ગુરુ, ધમ જો  
ચટિલાનો દ્રોહ કરનાગજો ધોર પાપામાઓ છે, જ નિ સદહ છે

૪ વેગ, દગા અને નિમિત્તિઆજોના વેરીઓ જેમ જગતમા  
મુઘા થતા નથી, તેમ જ્ઞેવ, ગુરુ, ધમ અને ચટીલોના વેરીઓ  
૧ જ્ઞાપિ આ લોચ્છમાય મુરગા થતા નથી રૂઢાચ પાપાનુનગી પુણ્યના  
યોગ મુગી પણ ટેગ્વાય તોષણ માગાનરમા તો મટુ મટુ મધી

૫ મયધા જેન ગમ, દ્વેષ અને મોહને ત્રીતી લીધા છે  
અને મયજ છે, તેજ સુદહ છે

૬ અર્હિમા-મય, -અમ્નેય-વ્રહ્મચય-અર્ચિનતા સ્વ પચ  
મજાવ્રતોને ધારણ કરનાગ, ધીર, મિશ્તાવૃત્તિજીવનનિવાહ ચલાવ



નાગ અને સદા મામાયિક્ષ્મા રહેનારા, તેમજ સુધમનો ઉપર  
દેનારાઓ સદ્ગુરુ છે

૭ સર્વત્રાપિત મયનાટિ દગ્ધિધ ધમ ન સુધર્મ કે

૮ સુધર્મ, સુગુર અને સુધમની આરાધના ભક્તમુદ્રના પારને  
પમાડનારી છે

૯ મમાગ્માગર તરંગ માટે જન્મ મમાન સુધર્મ, સુગુર  
અને સુધમનુ કારણ લીધા વિના ઝટકોન નથી

૧૦ સુધમના પ્રાપ્તિ રંગરનાર ચાહે સાધુ હોય તો  
શુદ્ધ હોય, તોપણ તે ધમદાતા ગુરુ છે તેનો ઉપર મહાન  
કોટિનો કે

૧૧ સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્જ્ઞાન સમ્યક્ચારિત્ર—આ ત્રિપુત્રીના  
યોગે જ આત્મા મમારથી મુક્ત થઈ અનંત સુગમના ધામ સ્વ મિલ્લિ  
પદને વરે છે

૧૨ મમાર ન ભયરગ્મા ભયરર દુઃખની રાણ છે,  
મદ્ભગ છે

૧૩ મમાર પદ્મ ત્વ, મનુષ્ય, તિથિ અત નારક સ્વ  
ચાર ગતિમા ભ્રમણ કરતુ તે અને ભ્રમણના કારણ સ્વે નિપય  
અને સ્વાયાદિ રાગો તે પણ મમાર છે

૧૪ અશુભ મમારગેગના ક્ષયને માટે સદાય સતતચિત્ત

ધર્મદ્રવાનો ઉપયોગ કર્યામા સજ્જ રહેતુ, જ્ઞાન ઉત્તમ મનુષ્યપણુ  
પામ્યાની મરજતા છે

૧ જી અને રામ-આ વેય વસ્તુ સત્સારરોગની વૃદ્ધિ  
કર્યામા અવય સમાન છે

૧૬ સટધમમા અધરામન ઉપયોગા વનારવા જ તનો  
સટુપયોગ છે

૧૭ જો અર્થ ને રામનો મનુષ્યયોગ કર્યામા ન આવ  
તો ને નિયમા દુગતિ આપ છે

૧૮ અધરામના મિથ્યા મોહમા મરનારા ચાહે સારભોમ  
મતાના માનિયો જોય તોય તે દુગતિને પામે છે

૧૯ મોગ માગ શેઠીઆઓ પણ અધરામની મમતામા મરે  
તો મમ્મણાદિત્તની માપક દુગતિને પામે છે

૨૦ માલો જૈન જોણ, ક જ જ્ઞા શ્રી મિનેશ્વરસ્વની  
જાનાને જાધિન છે તેજ અને ને શ્રી મિનેશ્વરેવની જાનાને  
જાધિન હોય, તે તો સટગુરુ અને સુધમનો જાનનારો હોય છે

૨૧ જે મ,ગુરુને માનનારો નથી તેમજ ધમન ધતાગ માનનારો  
છ, તે શ્રી મિનેશ્વરદેવને માનનારો જ નથા જ નિમન્દ છે

૨૨ અનન્યાનીના જ્ઞા પણ વચનની દરાદાપૂર્વક અવગણના  
કરનાર મદ્દા પાપી છે અને ઘોર સમારમા રવડનાર છે

૧૩ સુધમેના વિરોધી જો ગુરુ, મા, ગાય, મિત્ર, રાજા,  
નેઠ જથ્થા સઘના નાચરો, ચાહે તે હો, તો પણ તે ગાય,  
મિંદ, સપ અને ગાયમાલિની પણ મથકર છે

૨૪ જગતમા ચાહે નેરા રજાદગે હાય પણ ન જો શ્દિ  
યાના ગુગમ હોય, તો તે તત્ત્વદ્રષ્ટિ કાયગે છે

૨૫ દ્વિદ્રિયાને રજ કરા રાગ, દ્વેષ અને મોહસ્પી ભાર  
દુશ્મનાન દમરાના જૈશો ઉદય કરી રહ્યા છે તે જગતમા માચા  
મહાદુરો છે અને પ્રગમાપાત્ર છે

૨૬ લોભીયા મનુષ્યા અથ મનુષ્યામા તત્પર રહી અમૂલ્ય  
જીવંતીને હારી જાય છે

૨૭ મૂઢ માનવો કામમા તત્પર રહી ઉત્તમ જીવનને હારી  
જાય છે

૨૮ યુધ માનવીઓ અથ અને રામને તની ક્ષમામૂલ ઉત્તમ  
ધર્મની આરાધના કરી જીવનને સફળ બનાવે છે

૨૯ મન્યમ કોટિના મનુષ્યો ધર્મ, અથ અને કામ-આ  
ત્રગેય પુસ્તકાથાને સાધનારા હોય છે, તેમાય ધર્મને પ્રધાનપણે  
માનનારા હોય છે

૩૦ ત્રણે પુસ્તકાથોમા ધર્મનેજ પ્રધાન માનનારા, ઉત્તમ ધર્મને  
માનની લાયકાતવાળા છે

૨૧ કેવલ જ્યેષ્ઠ ઓ કામમા વ્યથિત થો મુજ વનેલા  
પ્રાણોને ઉત્તમ ધમને પામરા માટેના લગ્નકારી પણ પગારી  
વેટા હાય છે

૨૨ જ્યેષ્ઠ અને કામન મ સામાન્ય નિતિ માનનારા મના  
જવાનીનો છે

૨૩ પતિની સાથે નો નેત્ર મુખ્યો આપ, નર છે,  
ક ના જ્યેષ્ઠ-કામન છટી જ્યેષ્ઠ મધ્યમની ઉપામના આત્મ  
કારણના શ્રેષ્ઠ મદાય નપર રહે છે

૨૪ મમતિ યત્ના મ જનિત્ય દુઃખ ચાત છે

૨૫ માનના નર પણ લાગ્યા હતા મધ્યમની જાગરના  
મિત્ર જાય, મ ધમામાઓન અગ્ર છે

૨૬ ત્રિપથા જન રૂપાયા જગતના ભાગેમા મારે દુઃખનો છે

૨૭ જે જાત્યાના હાય ધારતપ, કાયસ્થ, નરપો  
સ્તુ-જા સ્તુત્ય કરનારા જો અપ્રાપ્ત માયાને તજે નહિ, તો  
ને મરણ નહિ પામતા જનની વાર મમતના પામે છે

૨૮ જા આમાનો જો સાચો માની હાય તો નર શ્રી  
મયનસિત ધમન છે

૨૯ મુદ્ધ ધમ જગતના જીવને શ્રદ્ધિ, મિદ્ધિ, શેઠાદ,  
ગનાપણ, ચક્રવર્તિપણ દેવ-દેવપણ ધાન્ય તીર્થસ્થાન અને  
ગ્રામ્યમિદ્ધિના સુખન આપ છે

૪૦ ધમની આરાધના આ વનમિહિના મુગ્ધના માટે જ કરવી જોઈ

૪૧ અહિં અને ત્યાંનિના મુગ્ધો માટે ધમની આરાધના કરનારા અમૃતના ત્રિવ મઝરી, અને તેનું પણ કરી જીવવાની ફાટા કરનારા છે

૪૨ જગતમા જા મર શ્રેષ્ઠ ધર્મ મોદે હોય તો જ શ્રી જિનેશ્વરજીનો જ ધર્મ છે, જ નિમજ્જ છે

૪૩ શ્રી જિનેશ્વરજીનો ધર્મ અને જગતમા મધ્યસ્થ ધર્મો-આ બેઉ સમાન છે, જમા રક્ષક ફળક નથી, જમા માનનારા અને પ્રચાર કરનારા અમૃત અને ધેરને સમાન માનનારાની જેમ મહાદેવ પ્રદર્શન કરનારા છે, જ મરે જ અતિશય મેઢની યાત છે

૪૪ સત્ય ધમની પ્રાપ્તિ સિવાય મોટનીયે મુક્તિ થઈ નથી અને યશો પણ નહિ, જ જાના વગરની વાત છે

૪૫ જીવનમા જે સત્ય ધમને જ પામ્યો, તેનું જીવન મરે જ જાતે ગયું છે જમા મમજો

૪૬ ધમસ્થામા કુળાં તદિ વનેન્ના સમારમાગરમા દૂષનારા છે

૪૭ તે પડિત છે, ક જે અગત ત્રિવિધી ત્રિભુવન પામી ગયા છે

૪૮ જામનના વ્યવહાર માગનું પાત્રન કરવાપૂરક સમતાને

જે આચરનારા છે, તે શ્રી જૈનગામનના ગાંગારરૂપ સાચા માણ છે

૧૯ તે ગતિમાન રહેવાય, કે જે મટધમરી ચલાયમાન ન થાય

૨૦ ને શુ રહેવાય, કે જે સ્થિતિ સ્થાયી રહે ?

૧ પ્રાપ્ત ક્રોધીન આમાઓ આ ભગતના મુગ પામતા નથી જાણ નહિ, ત્રિશુ પરમરૂપા રૂપ દુઃખ દુઃખે છે

૨ માની આમાઓ હમેશા શોચ રૂપામા તત્પર રહે છે

૩ માયારીઓ પરના પ્રેમ રહે છે

૪ દુઃખના પટાના લોભાયા આત્માઓ નરૂમા જાય છે

૫ ક્ષર શુ ? તાસ્તિક દ્રષ્ટિ ક્રોધ જન પ્રેમ છે

૬ અમૃત શુ ? પ્રાપ્તિ અર્થિમા ન મૃત છે

૭ દુઃખન શોધ ? તાસ્તિક દ્રષ્ટિ માન ન દુઃખ છે

૮ તાસ્તિક હિત કયુ ? તો કે-અપ્રમાદ

૯ તાસ્તિક ભય કયો તો કે-માયા

૧૦ વાસ્તવિક ગરણ કયુ ? તો કે-અનિચ્છા

૧૧ વાસ્તવિક દુઃખ કયુ ? તો કે-અનિચ્છા

૧૨ વાસ્તવિક મુગ કયુ ? તે કે-અનિચ્છા

૧૩ પ્રાપ્ત ક્રોધ, માન, અનિચ્છા, અહંકાર, મદાકાર, મદાકાર

૬૪ અપ્રાન્ત, ક્રોધ, માન, માયા જો લોભ ત્યાગે કે

૬૫ પ્રજ્ઞસ્ત અને અપ્રજ્ઞસ્ત ઉભય કષ્ટાયા તજવાનું  
કહેનારા મયમ્ મુલમા અપ્રાદ મરે

૬૬ તુડ રાજા સો દટવામા તત્પર હોય કે

૬૭ મૂર્ખ માણસો રૂપ કરવામા તત્પર હોય છ

૬૮ મુમાધુજો નચ્ચનો વિચાર કરવામા તત્પર હોય કે  
જાયા કોરુ કારણ મઠે તો પણ ને ક્રોધ કરતા નથી

૬૯ ઉગ્ર તપસ્વીઓની ઓખા ક્ષમામા ને

૭૦ નાન યાન ન ચારિત્રની શોભા છ

૭૧ મુશિષ્યોનો શોભા વિનય ગુણમા રહેલી ને

૭૨ જગતમા દ્વંદ્વચારા આમુષણ વિગતો ઓખે કે

૭૩ સાડુ કવન અને કામિનીના ત્યાગ મિશ્રણનો ગોમતો  
નથી

૭૪ જ્ઞા વગરની પતિવ્રતા સ્ત્રી પણ જગતમા ગોમતી નથી

૭ મત્રી પણ ત્યારેજ ઓખે કે, કે જો તેનામા મન  
બુદ્ધિ હોય તો અન્યથા નહિ

૭૬ ધમકાય પેડુ જગતમા મોડણ મીઝુ ઉત્તમ કાય નથી

૭૭ જીવહિમા સમાન મોદ મીઝુ અસાય નથી

૭૮ મ્નેરરાગ જેતુ જગતમા સોદ થીતુ વધન નથા શ્રી  
 ઝાટ્ટેકુમાર જેરાને પળ મ્નેરરાગના ઝધનથી મમારમા મ્નેતુ પડ્યુ,  
 માટે સ્નેહવચન મહા મયમર છે

૭૯ જિનધમની પ્રાપ્તિપ્ત લાભ સિરાય બીજો કોઈ ઉત્તમ  
 લાભ નથી જેને જિનધમની પ્રાપ્તિ થદ તેને મિહિ દયગીમા છે

૮૦ પરદારાનુ મેવન જીરને માનમી નરમા માત રાર ન્દ  
 જાય ડ

૮૧ મૂય માળમની મેરા દુ રડાયા છે

૮૨ ચાટીયા માળમની ચાસરી પળ દુ મ્દાયા છે

૮૩ મદધર્મના ઉપામર આત્માઓની મેરા સુરડાયા છે

૮૪ અસદધર્મના ઉપાસક આત્માઓની મેરા દુ મ્દાયર છે

૮૫ ધુનવ્યમનમા આમત્ત બનેલાઓના ધનનો નાશ થાય છે

૮૬ માનાહારમા આમત્ત બનેલાઓના આત્મામાથી દયા  
 ધમનો નાશ થાય છે

૮૭ મયપાનમા આમત્ત બનેલાઓનો યગ નાશ થાય ડ

૮૮ વેશ્યામા આમત્ત બનેલા માનવીઓના કુલ્ના નાશ  
 થાય છે

૮૯ હિંસામા આમત્ત બનેલા આમાઓમાથી મુધમ  
 વિદાયગીરી છે છે



૧૦ ચોરાનો ધધા કરનાગીઓના કરીગનો વિનાશ થાય છે  
અને પરમરમા તેઓ દુગતિ-કુપમા પડે છે

૧૧ દગ્ધિ અસ્થામા ટાન ન્યુ મમથ દોરા છતાં કામા  
ગમરી, રેમરદામા ભોગના ત્યાગ કર્યો, નમન તમ્બ અસ્થામા  
દન્તિવનો જય કર્યો, ૪ ચાર યસ્તુ વનવી નુપ્કર છે, છતાં જ  
માયદાનો આ ચાર યસ્તુને ધાય છે, તેઓ નગનમા મ્વર જ  
પ્રશમાને પાત્ર ૩

૧૨ આ નીચતર અગાશ્વ ૩

૧૩ ૫૪ મદ્ધમન ત્રાણ-ગરણ-ગતિ છે

૧૪ ત્રાણ, ઘરણ અને ગતિ આપનાર ૫૪ મદ્ધમની ગેરા  
કરીને જાશ્વત મુશ્વને જીવ પામે છે, ૪ મન્દ વિનાની વાત છે

૧૫ મદ્ધમે મદગતિ આપ અને ૫૪ મદ્ધમ દુગતિ આપે  
૫મા સજ્જનોના થે મત છે જ નહિ

૧૬ આ જીવ અગતરમાથી ૫૪ને જાત્ર્યો ૩ અને ૫૪ને  
નરાનો છે, તો હે જીવ ! શા માટે અગતના , વિનશ્વ પદાર્થોમા  
તુ મોહ રાગે છે ?

૧૭ હે જીવ ! તુ નિશ્ચિત કમ વેટો છે ? તને શુ મ્વર  
નથી કે-યમરાજાના પામે કોદ્નુય ચાલતુ નથી ? ઉઠ ! ઉઠ ! !  
મદ્ધમની આચરણા સ્ત્રી દિત માધરામા વેદરકાર રહેતો નહિ

૦૮ હે જાન ! મ્યામ્થીયા સસારમા મિથ્યા માર-માર શુ કામ કરે છે ?

૦૯ હે જીવ ! આ મ્યાર્થીયા મગામા ત્હાર સોળ ડે, ખનો તુ શાન્ત ચિત્ત ખજ ધણાર ત્રિચાર કર ! તો ત્હને સમજાને ક-ધમ મિરાય રીતુ સોટ જ નથા

૧૦૦ ધમ આચર્યામા ખજ ધણાર પણ પ્રમાદને આધિન થયુ ણ અદિતર છે

૧૦૧ હે જીવ ! તુ જન્મ્યો ત્યારે તુ પુન્ય અને પાપ મિવાય શુ રદ્દને આચ્યો હતા અને પુન્ય-પાપ સિવાય તુ શુ રદ્દને જદ્દ ?

૧૦૨ જો પુન્ય-પાપ સિવાય મગતરમા રદ્દજ સાથે આવતુ નથા, તો હે જીવ ! પોગટ મમતામા શુ રામ મરે છે ?

૧૦૩ હે જાન ! જો તુ મગતરમા પાપ સાથે રદ્દ જદ્દશ તો તુ દુગ્ધા થદ્દા અને પુન્ય સાથે રદ્દ જદ્દશ તો તુ સુગ્ધા થદ્દશ તો પછી પાપ છડી પુન્યની પોછી મગ્ધા માટે કેમ તુ તૈયાર થતા નથી ?

૧૦૪ હે જીવ ! ચક્રવર્તિનુ રાજ્ય પણ શુ સાથે આવનાર ટે ? ઝરે, ઇચ્છુન નહિ પણ ચક્રવર્તિ ચક્રવર્તિપણામા મરે તો માનમી નરક જાય, ણ તુ શુ નય જાણતો ? ક જેથી આ લોમના પટાથામા તુ મુઝાય છે

૧૧૮ શ્રી જૈનશામન રૂપી રવને નિશ્ચય નય અને ત્રય  
 દાર નય—અમ જે ચક્રો છે જે પાપાત્માઓ ન જે ચક્રોમાર્થી અક  
 પણ ચક્રના દન્તર કરનારા દાય તેઓ અંત ઇ અમયનો યથા  
 મિયત સ્વીકાર નહિ કરનારાના ચનેય પણ ન રથન ભાગી  
 નાગયાનુ ધોર ધાપ કરનારા છ

૧૧૯ જેઓ વતમાનમા ચારિત્રની અને ચારિત્રાયાની ક્યાનિ  
 સ્વીકારતા નથી તેના ગામે ત્યામોત ડ સરળ કે—ચારિત્ર  
 પાવમા શરાના છટા મુધા મગયને ભાગ્યુ છ

૧૨૦ શામનની પ્રગતિ રુદુગ—દુર્સીલ ચારિત્રીયાના બાધારે  
 દરેક શ્રી સાથર મહારાજાઓ મારી છે

૧૨૧ રુદુગનો અમ રહે છે ક—શ્રી વીતરાગ પરમા  
 ત્માઓની ભક્તિ રમ્યાર્થી શુ ? સરળ ર—તેઓ મત્તો ઉપર નરી  
 તો રાગ રમ્તા અને રુદુમન ઉપર નથા તો દ્વેષ કરતા તેના  
 ઉત્તરમા મળાયાનુ ક—વીતરાગ છે માટે તા ને પૂર્ય છે ભક્ત  
 ઉપર રાગો મૂવી બનતા, તો પણ શ્રી વિતરાગત્વેવ ભક્તિદ્વારા  
 અવશ્ય પલ્લ જાપે છે જેમ ચિનામણી કત્પટ્ટાદિ મડપટ્ટાયા  
 પણ દરિદ્રિય પત્તને આપે છે, તેમ શ્રી વીતરાગદેવના ભક્ત પણ  
 દરિદ્રિય પત્ત જાપે છે

૧૨૨ શ્રી વીતરાગ મગયાનના ભક્તિનુ મુખ્ય પલ્લ તો  
 નાત્માના મિદ્ધિ ડ ઉના ભક્તિની રામી મ્હી મયાર્થી મિદ્ધિ ન

ધાય 'યામુધા મામારિય પ્રમગિક પટ્ત તો આમા નમ્મ પામે છ  
અને ન મિદ્ધિપદ પળ પામે ડે

૧૨૩ મતપુરુષા માટાથ અન ઝમનપુરુષો તિલામ ઈરે  
પુત્રો મગા જાય અને પાપ ચિગ્ગાજ્ઞ સુધી જીરે, પગ્ને વિપે મૈત્રિ  
ભાર અને સ્વજનન વિષ રાપ ન ગચ્છતર પ્રગેગ્ન કમની તિચિ  
પ્રનાના માત્ર કલ્પિતાલ્લા પળ પ્રમાર ડે ન મલ્લનોળ મૃહ્યુ ન  
જોદ્ધા

૧૨૪ હે જીવ ! આ જગતમાં આ જીવને સુખ-દુઃખનો  
ટાના રીજો કોઈ નથી રીજો જ્ઞન સુખ યા દુઃખ આપે છે ન  
તા કુલુદ્ધિ ડે, તારણ વ-જીવ પ્રગમરમાં રંગેલા કમોના અનુમારે  
આ મરમા તુ સુખી-દુઃખી થાય છે થીજો તા માત્ર નિમિત્ત છ  
માટ ડડયમા જાવતા કમોનુ પલ્લ સમમાર મોગરી હતુ ણમાન  
સ્વ્યાણ ડે

૧૨ જમ દિવમ અને રાત્રિનુ આમ્મણ મુયે અને શ્વટ  
ડે, નૈમ માતુ અને મનીશ્રોનુ આમ્મણ શાલ ડે

૧૨૧ જેમવ તિનાનો, મેળી, રીય તિનાના અને માય  
રગિત આવો પતિ હોય તો પળ નેને હોદા કુલ્લાન સ્ત્રાશો અય  
પતિને જેમ મજતી નથી, તેમ માચા જેન પાનાદિ જેમવથા  
તિમૂપિત, તિમેળી, આત્મિક, તાયિરુ અને માનસિક થીયરા પરિ

પૂર્ણ ત્રિભવિત અને મપૂર્ણ મામ્યવાન બધા બધા શ્રી જિનેશ્વર મહા  
રાજાને જ સ્વામી તરીકે સ્વીકારી જયને મજનાનો દોતો નથી

૧૨૭ જે મત્યામાયોને સિદ્ધિ રૂપી મહેલમાં મોજ રચવી  
હોય, તેજો સિદ્ધિરૂપી મહેલમાં જયા માટે નીચે જણાવેલા  
પગથીઆ ચૂસ્યા ઓટા નહિ ૧ શ્રી જિનગમના પૂજા ૨  
સદગુરુના ચરણમગ્ની મેરા ૩ શ્રી જિનવચનાનુમારે પ્રાણી  
માત્રની દયા ૪ સત્યાત્રમા દાન ધ્યાના રુચિ ૫ પાવે હિન્દ્રિ  
યોના અમશસ્ત ત્રિપથોથી વિરમતુ ૬ સુદર ત્રિમેષ ૭ સુદર  
તપ ૮ શ્રામાન ચતુર્વિધ મવના મેરા ૯ શ્રી જિનવચનનુ  
પુસ્તકમાં અમતુ ૧૦ મુજર સિદ્ધિ રૂપા મહેલમાં જયા માટે મોપાન  
પક્તિનો આશ્રય મન્ય પ્રાણીઆન કરવો ઓટા

૧૨૮ અપાર મમાગમા મહા મુશ્કેલીન માનવમત્ર પામીને  
જેઓ વિષયમુગ્ધમાં રક્ત રહી શ્રી મર્વેજાવિત ધમની આગવના  
નથી કરતા, તેજો મમુદ્રમાં ડુબતો માણસ જેમ પ્રર પ્રવળ ઠાડી  
પ કરને ઘટગઢાવી મૂચાઈ રહે, તમ મુગાડ કમ્બારા નથી જુ ?

૧૨૯ હે જાત્ર ! અધમ જાતિમાં ઉત્પન્ન થતુ, અનિષ્ટનો  
મમાગમ થયો, પ્રિયનો પ્રિયાગ થયો, મન્ય જાત્રના, દરિદ્રતા થયા,  
અપયગ થયો, જા વધુય પાપ રૂપા વૃક્ષનુ ફલ જાણ અને નમ  
જાણીને પાપન છાડવા સદા તત્પર રહેજે

૧૩૦ મારા વગમા ઉત્પન્ન થયેલા પણ જેમ ધન વિના  
 આ જગતમા સ્થુનાનં અને પગભવને પામે 'ત, તેમ ધમહિન  
 મનુષ્યા આ મરુ અને પગમરુ ગમ ઉભય મરુમા સુખ અને  
 પગમરુને પામે છે, માટે ધમરૂપ અધરમાણીને માટે સદાય સમ  
 રહેતુ જોઈતુ

૧૩૧ ઝોડો જન્મમા તોલ તપ વડે જે પાપનો નાશ થતો  
 નથી, તે પાપનો નાશ અટધાન શયમા મમ્યગ મમભાવે થાય છે

૧૩૨ મરુત નેવોમા શ્રી વીતરાગદવ ઉત્તમ છે, સરુ  
 માલુઓમા શ્રી નિગ્રન્થ સાધુ ઉત્તમ છે અને મરુત ધર્મમા ક્ષમા  
 અને પ્રામય ધર્મ ઉત્તમ છે

૧૩૩ જેમ ગજેન્દ્રના મદધારિમા સ્પટ વનેલ ધ્રમરુ  
 ટોટુ કુતરાના મુલ ઉપર ચમતુ નથી, તેમ શ્રી જિનેન્દ્રચંદ્રને  
 નમસ્કાર કરવામા તેનુ મસ્તક સ્પટ છે, તેનુ મસ્તક શુ યાજે  
 નમે ? અથાત્—વીજે નથી નમતુ

૧૩૪ કન્યાણકારી કાયામા ષણા વિદ્રો આવ છે, માટે  
 યશાવિધિ ધર્મ આચરવામા ત્રીલ રરવી હિતાચર નથીજ

૧૩૫ પરમ તાલક શ્રી જિનેન્દ્ર મહારાજા સદિ પ્રમ  
 પુરુષોનુ જીવનચરિત્ર જો કન્યાણની વુદ્ધિ શ્રવણ યા વાચન  
 થાય, તો લાખ્લો મરુના પાપા નાશ પામી જાય છે, ન  
 નિ મદેદ છે

૧૩૬ માધુષમના અનુગમીઆન જ માત્રા શ્રાવકો કર શકાય

૧૩૭ રાજાદિવનો અણગમત ચોળનાર માર્ગાનુમાગન ગુણથી રહિત છે આગાઓ ઉત્તમ ધમની લાયકાત ધરાવતા નથી

૧૩૮ મહેજ, રાગાદિ ટોપોનાં દૂર, ત્રણ જગતને પ્રાપ્ત અને યથાસ્થિત પટ્ટાવના પ્રમાણ, આગા અનન્ય પરમેશ્વર જ માત્રા દેવ છે

૧૩૯ જો ચેતના હોય તો મનનો જે-સરજાદિ ગુણ વિનિષ્ઠ અર્હનત્વ ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે, ઉપાસના કરવા યોગ્ય છે, શરણ લેવા લાયક છે, અત્યુચ્ચ નહિ પણ અત્યુચ્ચેરનુચ્ચ ગામન સ્વીકારવા યોગ્ય છે મધ્યસ્થ સમાન છે, અમ માનનારાઓ આ અમ્તુ ઉપર વિચાર કરે

૧૪૦ જેમ ત્રિષા અને રાજ્ય યોગ્યને જ તેવા લાયક છે, તેમ સદ્ગુણ પણ યોગ્યને જ દેવા લાયક છે

૧૪૧ મદ્ય પ્રવૃત્તિગણો ત્રિશેષનિપુણમતિરાષ્ટ્રો ન્યાય-માર્ગ રતિગણો અને દ્રઢ પ્રતિજ્ઞાગણો, આગા આત્માન શ્રા મન મગરાને શ્રાવકધમને લાયક કર્યો છે

૧૪૨ મદ્ય પ્રવૃત્તિ, ત્રિશેષનિપુણમતિ અને ન્યાય-માર્ગને ત્રિષ રતિ, આ ત્રણ ગુણ વગરનો આત્મા સદાગ્રહી દાગાથી, મૂઢ દોગાથી તથા અન્યાયમા આમલ દોગાથી તેને શ્રાવકધર્મની

ત પ્રાપ્તિ ન થતી નથા ઉપરોક્ત ગ્રણ ગુણ હોવા છતાંય જે આત્માઓ  
 દૃઢ પ્રતિનાવાઝા દાતા નથા, ન કટાચ ધમને સ્વીકારે તો પણ  
 નેને તજતા વાર નાની નથા જેમ ધૂતની મિત્રાઈ, ગાડાળ  
 પહેર્યા મુરેશ, વાગ્ગના ગળામા નાળેલો દાર, અગત્ય ધૂતન  
 મિત્રતા તજતા વાર નહિ ગાડાને ગમે તેવો મુદર વપ હોય પણ  
 તજતા વાર નહિ, તમન ચાહે તો નાચ રૂપીઆનો દાર ઘાટગના  
 રૂમા નાચ્યો હોય તો નેનય તજતા વાર નહિ, જ્ઞવી રીતે દૃઢ  
 પ્રતિનાવિનાના આત્માઓને મિદ્ધિના મુગ્ધને સ્મારતા જ્યા મહામૂળ  
 ધમને તજતા વાર નહિ આજ કારણ ભદ્ર પ્રવૃત્તિ શ્રાદ્ધ ગુણ  
 વાઝા હોય તો પણ દૃઢ પ્રતિના ઘમરના આત્માઓ ધમને માટ  
 નાચ નથી આ ઉપરથી ચોક્કસ જાણ થઈ છે કે-ધમદાતાગુરુઓ  
 ધમચિંતામણિ સ્ના, જેનાં યોગ્ય કે નહિ, ન શાસ્ત્રવિધિ  
 મુજબ જોવાની અનિવાર્ય વસ્તુ કે ન વસ્તુથી દરાદાપૂરક દૂર  
 સ્થનાગ સ્વરૂપ શાસ્ત્રવચનોને અગળનારા બન અને શામનો  
 શાસ્ત્ર લગાડનારા બન નમા નરાટ જેવું નથી તેમજ પરિણામે સ્વ  
 પર-ઉભયના અસ્થિતિના નિવડ તેમાય નરાટ જેવું નથી

૧૪૦ જેમ મારી માત ચિત્રામણને નાચક છે, જેમ અતિ  
 ગાય દૃઢ પીઠપથ પ્રામાદને નાચક છે, તથા જેમ મારી રાને  
 ઘડાળ સોનું માણિક્યગ્ધને નાચક બને છે, તેમ ઉપરોક્ત ચાર  
 ગુણવાળાં ઉત્તમ માર્ગે શ્રાવ્યધમનો અધિશાસ્ત્રી બન છે અપવાદે  
 જોડા ગુણવાળો પણ ચાલી શકે આ ઉપરથી જે વાત તમને આપ છે



ક-૧-યોગ્યનેત તેવાનો વિધિ કે ૨-યોગ્યતા માટે મધ્યકાય  
ગુણો હોય તોન ધમ ન્યાય ૧મ નથા, ૧૧ જો સદ્ગાય ગુણોહોય  
તો ધણુ માર, નહિ તો ઓછા ગુણવાળો ૧૧ ચાલી શકે, પરંતુ  
નિગુણા તો નન ચાલી શકે

૧૪૪ જાત્રવિધિ પ્રયે રહુમાન ન નિરુ મત્રિપજાન  
મુચ્ચે છે, જ્યારે દ્વેષ દીધ મમારને મુચ્ચે છે

૧૪૫ ધર્માત્માઓનુ જાગરુ માર, જાગળ કે-નેઓ જાગતા  
રહુ ધમ આચરે અને અધર્માઓનુ ઉધરુ માર, જાગળ કે-જાગે  
તો રહુ પાપ આચરે

૧૪૬ માધિક પ્વા જે મત્રિ પ્રાણાન થોટી ૧૧ વિરતિ  
કરી, તેને મ્વય નહિ રુધવા માટે અમમર્ય વનેલા દેવો ૧૧ સ્પ્હા  
રે છે

૧૪૭ વિરતિ છટલે હિમા, મઠ, ચોરા, મેથુન અને  
પરિગ્રહ, આ પાપેય પાપોને પ્રન્યાખ્યાન પૂરક રજવા તે

૧૪૮ વિરતિ નહિ કરનારો તો તે ન પાપોન ન કરતો  
હોય, તો ૧૧ મહુ કમનો વધ આદિ મહાટોપનો ભાગીદાર થાય  
૨ માટ અવશ્યમેવ વિરતિ કરજી જોગ્ય

૧૪૯ અવિરતિ વિરતિના અમ્યામથી જીનાય છે જેમ  
મરુત કટ્ટાઓ અમ્યામથી માય છે, તેમ વિરતિના અમ્યામથી

ગિરિનિન જાતીન શિશિ પ્ણ પામી શકાય છે, માટે ગિરિનિનો  
અધ્યામ નહિ ડોટવા જોઈ

૧૧૦ નિયમા વિચારપુરુષ તેની રીત લેવા જોઈ પ-  
ર્ણિયા પત્રી યથાર્થ પાઠી શકાય

૧૧૧ પુન્યની ઇચ્છાસાક્ષી જે તે પ્ણ નિયમ લેતો  
જાણ, જાણ ક-અપ પ્ણ નિયમ જો હૃદય પાઠવામા આર  
તા કમલશ્રેણીની માફક મહાલાભન માટે થાય છે

૧૧૨ જે શરીરમા ગાંધેડુ મિષ્ટાન્ન પ્ણ મિષ્ટા થાય છે  
અને પાંચેડુ અમૃત પ્ણ મૃત થાય છે, તે શરીરના માટે કયો  
મનુષ્ય પાપ આચરે ?

૧૧૩ હે જીવ ! ક્રોધ તપાવનાર છે, ક્રોધ વૈરનુ જારણ  
ડે, ક્રોધ દુગતિની વાજ ડે ક્રોધ ગમ-સુખનો નાશ કરનાર  
ડે અને ક્રોધ અગ્નિની જેમ વાઝનાર છે, માટે ક્રોધનો નાશ  
કર્યો જોઈ

૧૧૪ હે જીવ ! ક્રોધરૂપી અગ્નિન ગાન્ત પાડવા માટે  
શુભાત્માઓ સયમ રૂપા વર્ગીચામા પાણીની નીચ ચમાન પ્ણ  
દમ્ભાનો આશ્રય કરવો જોઈ

૧૧૫ હે જીવ ! વિનય, શ્રુત, નીતિ, તેમજ ધર્મ અથ અને  
કામ રૂપ ત્રણ વર્ગે, આ વધાયનો નાશ કરનાર અને વિવિધ  
લોચનનો રોષ કરનાર પ્ણુ માન મનુષ્યોને આધત્તા બનાવનારુદ્ધ

૧ - જે જીવ ' જાતિ, નામ કુલ્લ એવય, વજ, રસ તપ, શ્રુત, - જા આઠ પ્રકારના મટ ડે જે પ્રાણો જેનો મટ કરે ડે, ને પ્રાણા ને વસ્તુ જાણ પામે ડે જો જાતિનો મટ કરવામા આવ તો હીણજાતિમા અવતરતુ પડે ડે જો કુલ્લમટ કરવામા આવે તો હીણકુલ્લમા અવતરતુ પડે છે જમ જેનો મટ કરવામા આવ ને ને વસ્તુથી ઘટ થટ હીણવસ્તુને પામ છે માત્ર મટની દૂર રહેતુ જોવા

૧ ૭ જે જીવ ' દોષોન વધારનાર અને ગુણોને નષ્ટ કરનાર જવા માનસ્વી રૂક્ષને ઘન્ટા સ્વી નદીના પ્રવાહ થડે મહમૂલ્લમાધી ઉમેડી નાગધુ નાટવ

૧૮ જે જીવ ' માયા જુઠની મા ડે, નીલ્સ્વી રૂક્ષને જાપવામા પરશુ મમાન ડે, અવિયાના નમમ્મિ છે તથા દુર્ગતિનુ કારણ છે

૧ ૯ જે જીવ ' કુટીલ્લા કરવામા જોગિયાર અને વસ્તુતિને ધારણ કરનાર જવા પાપમાઓ જગનને ઠગના મ્યયમેઝ ઠગાય છે, માટ માયાની દૂર રહેજે આ યાન ઠગારાઓ પળ મૂલ્યા જવા નથી ક-ઈ જાગાન ઠગુ છુ, પણ વસ્તુત માગો આત્મા ઠગાય છે

૧૬૦ જે જીવ ' જગતનો ડોહ કરનારી વિષધરીની જેમ માયાને જગતને જાન દના હેતુ સ્વ જાગત સ્વ મહા ઔપચિ રહે તુ જાતી ને

૧૬૨ જે જીવ ! મવય ટોષોની ગાળ રપ અને માનાટિ  
 ગુણોના કોટાઓ રગા જરામા ગળ્યમ જેરા વ્યથન રપ રહટી  
 ધાના કચ્છ નેમન ધમ અથ-કામ અને મોષ આ મધટ્ટા ય  
 અથના રાથદ જરા લાભના મદાય તુ દૂર રહેને

૧૬૩ જે જીવ ! આ જગનમા લોભી આત્માઓની વચ્ચે  
 ફરી જગા હોય છે, કારણ કે લોભી આત્માના મો ધનહીન  
 હાય તો તે મોની દૃષ્ટા રૂ હ, મો મઠ્ઠી ગયા તો દુઝારને  
 મઠ્ઠે છે, દુઝાર મઠ્ઠા ગયા તો નાશને દૃષ્ટ હ નાશ મઠ્ઠી  
 ગયા તો ક્રોડની દૃષ્ટા કરે છે, ક્રોડ મઠ્ઠી ગયા તો ગણ્યની  
 દૃષ્ટા રૂ છે ગણ્ય મઠ્ઠી ગયુ તો ચતુર્થિપણુ દૃષ્ટે છે,  
 ચતુર્થિપણુ મઠ્ઠી ગયુ તો દ્વવપણુ દૃષ્ટે છે, કદાચ દ્વવપણુ મઠ્ઠી  
 ગયુ તો દૃષ્ટપણુ દૃષ્ટે છે એ, દૃષ્ટપણુ મઠ્ઠી ગયુ તોય  
 એમીયાની દૃષ્ટા અજની નથી જાન કારણે લાભા આત્માઓ  
 આ હાકમાં અને ધરનાકમાં ઘણુ ઘણુ મજન રે છે, પણ ધમ માટે  
 મજન કરવામા તત્પર થતા નથી કારણ કે-આ જીવન જેવો  
 નર અને કામનો લાભ હ તેરા ધમ અને મોષનો લાભ ત્રાગતા  
 નથી, ન ધર્મીન કમનર્માવની યાત છે

૧૬૪ જે જીવ ! લાભ રૂપી માગગન મનોરપ રપ મેનુરપ  
 ચડ ફાળો શેરી ન

૧૬૫ જે જીવ ! જમ મનુષ્યોમાં ચક્ષુ અને શ્રવામા  
 દૃષ્ટ પ્રધાન છે, તેમ ગુણોમા મનોરપ્રધાન ગુણ છે, ન મનુતા નહિ

૧૬૧ હે જીવ ! ક્ષમા થડે ક્રાધ મૃદુતા થડે માન  
આજ્ઞ ચડે માયા અને મનોષ થડે લાભ જાનાય છે, માટે તે  
જીતશાન તત્પર થા

૧૬૨ હે જીવ ! જેમ હીમના યાગ થળગી જડતા પડતી  
અગ્નિ મિથાસ દૂર થતા નથી, તેમ ઈન્દ્રિયાના જય મિથાસ રૂપા  
યનો જય સ્વભાવે મમથ થવાતું નથી

૧૬૩ હે જીવ ! જે ઇન્દ્રિયોનો જય કરા શકતો નથી,  
તે રૂપાયજય રંગી શરતો નથા

૧૬૪ હે જીવ ! નહિ દમન સગયેલા અને ચપલ પદા  
જા ઇન્દ્રિયો રૂપી પાચ પાટાજા જીવને મ્થવાને નરક રૂપી અ-  
પ્યમા મત્કી રૂપ જાય ડ

૧૬૫ હે જીવ ! ઇન્દ્રિયો પડ જીનાઈ ગયેલા પ્રાણી  
રૂપાયાથી પરામથ પામે છે અને દુઃગતિન પામે છે, જ તુ જેમ  
મલી જાય છે ?

૧૬૬ હે જીવ ! નહિ જીનાળી ઇન્દ્રિયો વચ્ચ નરકમા  
પડ જાય છે જમ નહિ જળ જા મગમાય રાજ્યાદિકની માફક  
કુલના નાગ માફ તથા રાજ્યાદિકના વિનાગ માટે, ચપ અને વધને  
માટે થાય છે, માટે ઇન્દ્રિયોનો જય કરવા માફ સદાય તત્પર  
રહેજે

१७१ हे जीव ! स्पर्शनेन्द्रियना विषयने आधिन बनेलो हवी, रसनेन्द्रियने आधिन बनेलो मच्छ, घ्राणेन्द्रियना विषयन आधिन बनेलो भ्रमर, चक्षु-द्वन्द्वियना विषयने आधिन बनेट पतंगीयु, तमज श्रवणेन्द्रियना विषयने आधिन बनेलो मृग आ भवमा मृत्युने पाये छे ज्यारे तु तो पाचे इन्द्रियोना विषयोना आधिन बनेल छे, तो त्हारी शी दक्षा थशे, एनु तने काद मान छे ? शु रत्नचितामणीथा पण मोघो एरो आ त्हारो मनुष्य भर विषयोमा आसक्त बनी दुर्गति साधरा माटे छे ? ना, ना ते तो विष जेवा विषयोना राग छोटी, मटधमनी आराधना करवा पूरक ससारबधनथी मुक्त बड शाश्वत मिद्धिना सुखने साधवा माटे छे, ए तु मूलतो नहि

१७२ हे जीव विद्यमान वास्तव अने अनित्य आतु धन सुखेनमा खर्चतो नवी, ते राम्हो दुश्चर चारित्रने शु लेशे ?

१७३ जे बीचाराओ धन मात्रमा लुब्ध न्या होय तेवा मत्त्वहीनो, समसगना त्याग रूप चारित्रने जाराधी शक्ता नवी अने चारित्रनी आराधना सिंगाय मदगति पण कवी रीते भाय ?

१७४ चारित्रधमनो स्वीकार करवो एन्ले आवश्यकमरूपी हवेली उपर कलंगारोपण समान छे आवी साचा आत्मने चारित्र लेवानी भावना अत्यंत होनी जोइए

૧૭૧ જે આત્માઓ ત્વ, ગુપ્ત, ધમ, આત્મા, પુણ્ય, પાપ, પરલોક વિગેરે ન માને અને 'જા લોક મીઠા-પરલોક રોગે દાઢા'—આત્મ બોલ નને શું રોજ આમ્મિત્ત રહે ?

૧૭૨ આત્મા પુણ્ય, પાપ આદિ માનવાનો ટાપો કર નારાઓ પણ કરતો જા લોકના ચિંતામાત્ર શું મજગી જતાગ હોય ? પરલોકની ચિંતાથી રહિત જ્યાંજો પણ વદ્ મોક્ષિ કહેવાય ? શું આમ્મિત્ત રહેવાય ?

૧૭૩ સમ્યગ્દર્શન પ્રગરનો જ્ઞાનો એ વસ્તુત જાની નથી અને ચારિત્રોયા એ વસ્તુત ચારિત્રોયા નથો

૧૭૪ જા મમારમા કચ્છાય પ્રાણીઓ જ્યાં છે ક-મામારિક ક્ષણિક, તુચ્છ અને ત્રિભન્મ ત્રિપય મુગ્ધના ગાલનું પની, મિથ્યા જ્ઞાનના ઉગમર થની, સમ્યગ્ જ્ઞાનરૂપી નેત્ર યિનાના, વાહ્ય પદાર્થોની મમતામા મરનારા, પશુ સમાન, નરાભાત્મો ઉત્તમ નરમને નિરક્ષ ગુમાવતા નેવાય છે, જા જ્યેન મજા સ્વેદની વાત છે

૧૭૫ સમાર દાવાનલને દાવાનર તરીકે નહિ માનનારા શું સમક્ષિયા કહેવાય ત્વરા ?

૧૮૦ માત્ર અટ્ટપ્રચનમાતાના જાનને ધામ્ણ કરનારો પણ જો સમ્યગ્દર્શન હોય તો જાની કહેવાય, ત્રિન્તુ દશઉન દશ પૂરના જાનને ધામ્ણ કરનારો જો સમ્યગ્દર્શન રહિત હોય તો તે જાની નથી, ત્રિન્તુ મિથ્યાજ્ઞાનો છે

૧૮૧ ઘોર તપસ્વી હોય ડના જો સત્‌ગુરની આનાનો  
જનાર દરનારો હાય, તો ને અનત સમારમા રગડ ડ

૧૮૨ પરમામાનો આનાનો ભગ પરનારો શુ માગ્યુ નથી ?  
શુમ માગ્યુ છ આનાના ભગમા કુ રજ્જુ નથી

૧૮૩ ડ્યાર રાનાના આનાના ભગ રગનાર ણક વાર  
ગિથાપાત્ર વન છ, ત્યારે મરન ભગવાનની આનાના ભગ રગનારો  
સમયોગ ડાની વાર ગિથાન પાત્ર વન ડે

૧૮૪ શ્રી જૈનગામન આનાપ્રધાન ધમ માને છે, ં કોટપ  
મૂળા જડુ ની

૧૮૫ શ્રી જૈનગામન પરમાત્મ ડ ક—આનાનો દરાત્ત  
પૂવક ભગ પરનારમા નથી રજ્જુ સમ્યગ્‌દગ્‌ન નથા રજ્જુ સમ્યગ  
નાન, નથા રજ્જુ સમ્યકગારિત્ર ક નથો રજ્જુ સમ્યગતપ  
પરજુમ નહિ પણ આનાની વિગધના કરી અનનદાઠ સુધી મમારમા  
રજ્જુ ં ગમા વગરની વાત છે

૧૮૬ શ્રી જૈનગામન તો પરમાત્મે ડે કે—મરન ભગવાન  
માધિન—ત્રિનામના ંક વળ પદના યા ંક વળ અક્ષરનો ઉત્થાપક  
વનનર મિત્ર દૃષ્ટિ ડે, તો અનર વાનાના ંપ કરનારન શુ  
કરેડુ ?

૧૮૭ તરકે તરક જૈનના હૃદયમા પરમામાની આજ્ઞા,  
અ તા જીવનધર્મ મનાઈ જયો જોડણ



કારણ કે—જા ત્રી જનનામને પરમાત્મેને પ્રિય છે, જી, જી, જી  
છે, જો ઉત્સૂત્રપ્રરણાનો અશ્વમ્ય દોષ હોય તો જાહેર કરવો,  
જેથી મદ્વિક્ર આત્માઓ ઉ માગ મતા નરના જાય તે પણ યોગ્ય  
સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરવા ઉતા માગ મા વિત ન વો તા ?

૧૦૧ જેને શ્રી જનપ્રાસન પરમાત્મે પ્રિયગુણનું માન  
ન હોય અમર જે પ્રિયગુણથી દુર હોય, તેવા નાલાયકોને  
સદ્ગુણાદિના નહિ જેવા ક્ષુદ્ર દોષન ન્ચી મુટ ચોળે છે

૨૦૨ નાલાયકો તો નહિ પણ ક્ષુદ્ર દોષો ન્ચી સદ્ગુણ  
દિક્ષી મેરાથી દુર રહે બીજાને દુર રાખવા પ્રયત્ન કરે અને  
અશ્વમ્ય ઉત્સૂત્રભાષણાદ મહાદોષાથી ભરપૂર જ્યાં દુગુણાદિની  
સેવામા અર્જિનિશ તત્પર રહે જ પણ વતમાન જમાનાની બલિહાર  
નહિ તો ધીજી જી ?

૨૦૩ સત્ય ધમને નહિ પામેલા આત્માઓને ધર્મ પામવા  
માટે પરીક્ષક બનવું જોઈએ વગર પરીક્ષા ધર્મ અચરવામા આવે તો  
વિનાશ પણ વાય જેમ કૌત મનુષ્ય ક્ષીરપાન જ ગુણહારક છે, જમ  
વેળાસૂત્રોના વાચકને સામગ્રી વગર પરીક્ષા—વગર વિચારે આજ  
કાલુ દુષ્ટ પીળ તો તે વિનાશને પામે, તેમ વગર પરીક્ષા જાચ  
રેજ ધર્મ પણ દોષ કરનારો બને પણ કન્યા મૂલ આત્માઓની  
જર્વી માયતા હોય છે કે—આપજો પરીક્ષા કરવાની વાદ જરૂર  
નથી, આપજો તો વધાય ધર્મ સરસા મેદનો વિષય છે કે—

વ્યક્તિમા વધુ સરખુ નહિ ત્યા તો કહેને કે—આને મા  
 કહવાય, આને રાયડી કહેવાય, આને વાપ રહેવાય, આને ટીસો  
 કહેવાય, આને કાસો રહેવાય અને આને મત્રાનો કહેવાય આને  
 શાક રહેવાય આને ચોટ રહેવાય, આને ઘા કહેવાય, આને  
 ચર્મી રહેવાય, આને તેર કહેવાય, અને આને તરનીયુ કહેવાય  
 પણ તુ સરખુ માનવાની મૂલ્યાદ ન કરાય પરંતુ એક સ્વ, ગુરુ  
 અને ધમની રાત્તમા કહેશે કે—આપણ શી પચાન ! આપણ તો  
 શુ સરખુ જા ‘મુ’ અને જા ‘દુ’ ન પચાનમા જાણ પડવાની  
 નથી ન જાણડો કોણ કરે ? આપણ સમમાયમા રહેતુ  
 ચરચર, વિચારણા વિચારતુ જોઈએ કે—કે સ્વ ગુરુ અને ધમના  
 આધાર આપણા આત્માનો જ મયચર સમાગમમુદ્ધર્થી નિસ્તાર રહેલો  
 છે, તેના રાદ પણ વિચાર જ નહિ કર્યો અને યમના યમન  
 ફુર્કી પડતુ, ન પણ મહા મૂલ્યાદ છે

૨૦૪ પરીશ્વા પૂરક સત્ય ધમન પામ્યા પછી પ્રાણાને  
 પણ છોડ્યો જોઈએ નહિ, કિંતુ તેના મવામા તન, મન અને  
 ધન સર્વજ્ઞ જાણ કરી દેતુ જોઈએ

૨૦૫ રાના—પાતાં જેઓ મોત માનતા હોય, તે તો  
 મરિરોમણામા ગણાય છે

૨૦ યા જીવે જનાદિ સમાગમા ઘણુચ ચાલુ અને  
 પણુચ પીધુ એ, જા મરમા પણ ઘણુચ ચાલુ અને ઘણુચ પીધુ,

તો પણ આ આત્મા ટપ્ત થયો નથી, માટે મહાનોખા ગમા! ઉપર  
કાતુ મેઝવી ત્યાગવૃત્તિ કેટલવા જોઈ જગતમા ત્યાગ કરનારા  
તો ઘણા નીકળે, પણ ત્યાગવૃત્તિ મિથ્યા જ્ઞાણ કેમજ મધાય ?  
આવી ઈમ પણ નથી માનવાનુ ક-ચાહ્ય તપની કાટ મર નથી,  
પરતુ સમ્યક્ ચાહ્ય તપની સાથે ત્યાગવૃત્તિ કેટલવાની ગાસ  
જરૂર છે

૨૦૭ હે જીવ ! તને સસાર મન્યે આટલો વધો સ્નેહ  
શા માટે ? સસાર એ તો જીવને કારાગાર સમાન છે જ્યાં  
સુધી એ કારાગારમાથી દૂરવાનો પ્રયત્ન નહિ કર ત્યા  
સુધી તું શાશ્વત મુગ્ધને પામી શકવાનો નથી

૨૦૮ હે જાત ! કચન-સામિની અને કુટુમ્બના માત્રમા  
તુ મસ્તાન બનો નિજ માનને ચૂકી ચોરાગાના ચક્રમા અનતકાલ  
રસડયો, હવ ત્તને કાટ માન આવ છે ?

૨૦૯ હે જીવ ! તુ ક જળ, સ્વાથી આવ્યો અન સ્વા  
જહન, એનો તા વિચાર કર !

૨૧૦ હે જીવ ! તુ રોજ ઈમ વિચારે છે, કે-મા મ્હારી,  
વાપ મ્હારો, ત્રાયડી મ્હારી, લગ્ની મ્હારી, પરિવાર મ્હારો, દીકરો  
રો, દીકરા મ્હારી, મિત્રો મ્હારા પણ તુ ઈમ વિચારે છે ?

મીંચાય છત્તે આમા મ્હારું કાન જ નથી ! અરે, આ  
મ્હારાઓ પરિવાર ક્યારે દગો ન્હો તનોય તુ વિચાર

કરે કે ? ના તો પછી તુ જા માટે જમ માને છે કે-હ ઢાહો  
 હુ બુદ્ધિગાઝી તેમજ હુ ચતુર જે આત્મા મ્યારથીયા સસારમા  
 પોતાના આત્માની ચિંતા ન કરે, અને શુ સમજુઓ ઢાહો, બુદ્ધિ-  
 ગાઝી કે ચતુર કહેશે ?

૨૧૧ હે જીવ ! આ મ્હાર અને તે મ્હાર, જ તો તને  
 મમતાનુ મોટુ મૃત વચ્ચુ છે જમ સમજજે

૨૧૨ હે જીવ ! કયી પઠે ત્હારી આમ્બલટી માચાઈ  
 જશે અને ત્હને મરોમો છે ? જો ના, તો તુ નધરોલ કેમ  
 બની ગયો કે ?

૨૧૩ હે જીવ ! શુ મોત ત્હારો માઈવધ છે ? જ  
 નેનાથી તુ નાની જા નકે જમ છે ? શુ તુ મરવાનો જ નથી ?  
 જો આ બધાનો ઉત્તર નકારમા છે, તો ધમ કરવાની તુ ઢીલ  
 કેમ કરે છે ? કેટલાક નામ્તિઓની માફક તુ ધમને ધતાગ તો  
 નથી માનતો ને ?

૨૧૪ હે જીવ ! નહિ જેવી શ્રુદ્ધિમા, નહિ જેવા  
 જ્ઞાનમા, નહિ જેવા વચ્ચમા, નહિ જેવા રૂપમા કે નહિ જેવા  
 લાભમા આટલો વધો છકી જઈ મિથ્યા અભિમાન કરે છે, પણ  
 જ્યારે જા કાછીયાને ત્યા જક પેસાના શેર જાફ ઉપર માગ્યામા  
 વેચાયો ત્યારે ત્હારી મ્થી દશા હતી, અને ત્હને જાન કે ?

૨૧૫ હે જીવ ! કમના યોગે આ જીવ માનવી મટી  
 વાજા ભવમા ગધેડોય બને, દેવ મટી વીજા મગમા તિયેવમા

ઉત્પન્ન થાય, મારમામતાનો મારિફ મળે માત્રમી નરમ  
 જ્ઞાનમા પણ પકાય છે માટે મિથ્યાભિમાનમા નહિ મરતા, જે  
 માનવમન સંપન્ન થયા માટે સદાય ધમ અરાધન કરવામા  
 રહેજે જોડ ચોક્કડીનો મારિફ રાજા રાણ અને હાથ  
 દુર્બોધન જેવા મિથ્યાભિમાનમા સગદોગત રચા, તે ત્યા  
 શી ગણતરી ?

૨૧૬ જે જીવ ! મસારમનુદ્ર તરફ માટે સયમ તો હો  
 છે જો શક્તિ હોય તો જ તાડીમા વસના માટે તૈયાર થયે,  
 નહિ તો સમક્ષિત અને નીલરૂપી તુચ્છનો આશ્રય લેને જાય,  
 સસારમનુદ્રમા તુ ઢૂંચી મરાજ

૨૧૭ જે જીવ ! તુ કયો મૂઢ છે ? પરની ચિંતામા  
 જાત્રી જોડી, જ્યારે આત્માની ચિંતામા વેઢડીપ નહિ ' ૭  
 તો જાના જેવું કહેવાય કે—'ધરના છોસરા ધી ચાટ અત  
 ઉપાધ્યાયન આટો'

૨૧૮ જે જીવ ! તુ ત્હારી જીવનની હિમાર કર આ  
 ઉત્તમ મનુષ્યમનમા જાવીને ને પુણ્યક્રમાણ વસુ કરી ન પાપક્રમાણ  
 તુ રોજ દુકાનમા મેઠ મેઝને, નફા-તોળાનો હિસાબ કાઢે, તે  
 તે જા વસ્તુનો કદી કાદ વિચાર કયો છે ? જો ના, તો  
 પરમવમા સુખી કર્યા રાને વડક ?

૨૧૯ જે જીવ ! ત્હને ત્હારા આ અમુલ્ય જીવનન  
 છે ? જો હોય તો રિપયસુરામા મગ્ન રહીને તુ કે

મનુષ્યનું હારી જાય છે ? ત્હને ગર છે કે—ત્રિપથસુત્રમા જા  
અમૃત્ય જીવિગા તારી જતી જ તો પેગવણ તારી વારીને ગધેડાને  
મગડવા જેવું છે, કલ્પવૃક્ષને ઝમેડી ધનુર્ગો રોપવા જેવું છે,  
ચિંતામર્ણને પેંસી ફાચના દુરુટાને ગ્રાણ કરવા જેવું છે, તેમજ  
કામવનુ ગાયને ઘેંચી કુતરીને સરીદવા જેવું છે અને ઘાવના  
ચદનને ગાંઠી ફપાંઠે રામ્બોડા ચોઠવા જેવું ફટ્ટવાય વાદ !  
કેવું તાર દાષણ ? કરી તારી ચતુરાઈ ?

૨૦૦ છે જાત ! તુ તમ માને છે—જ હુ મોગે ધાડ,  
તુ કમાડ તુ, હુ જાનદાર છુ, હુ ચાલાર છુ, પણ આયુષ્યમાધી  
ઓગ્રો ધાડ છુ તનુ ત્હને માન છે ?

૨૦૧ છે જાત ! જા તે તારી મૂંતાનો કદ પાર છે ?  
આયુષ્ય તાર જોડુ નાય છે, પણ ત્હારી પાપવુદ્ધિ ધર્મી નથી  
ઝમર તારી ચાર્જી જાય છે, પણ ત્રિપથનો અભિલાષ જતો નથી  
માત્રો પત્થો ત્યારે દવામા મુગ્ધ વન્યો, પણ ધમ—ઓપધનો તો  
તે જરાજ મ્યાન રાખ્યા નહિ

૨૦૨ છે જાત ! તે હમેશો મારા ભોગોને ભોગવવાનો  
ચિત્તમાં ત્રિચાર કર્યો, પણ જ રોગરૂપ છે જનો વિચાર કર્યો ?  
હમશા ધન મેઝવાનો ત્રિચાર ર્યો, પણ મરણ નજીક આવે છે  
જનો ત્રિચાર કર્યો ? સદા સ્ત્રીના સમોગનો વિચાર કર્યો કર્યો,  
પણ અને દુદગા મ્હી છે જનો વિચાર કર્યો ? તો છે જીવ !  
જા ત્હારી અધમતાનો ત્હને સ્વાત આવે છે ?

૨૨૩ જેણે ન તો દેવપૂજા કરી, ન તો સુપાત્રે ઠાન  
 દીધું, ન તો માનુનો ધર્મ પાડ્યો અને ન તો શ્રાવણનો ધર્મ  
 પાડ્યો, તો તેનો ભર જગણ્યન્દન તુલ્ય ગયો કહેસાચ

૨૨૪ તેજ સિંચાયતું ન્વઠ અને જઠ સિંચાયતું સરોવર  
 જેમ શોમે નહિ, તેમ મદ્ધવતી તેજા સિંચાય માનવભર પણ  
 શોમતો નથી

૨૨૫ જે માણસની પામે લાગોના માદ્યત્રી હોય, છતાં  
 જેના હૈયામા મદ્ધવતી વામનાય સરગતી ન હોય, તો તે  
 જીવન પુત્રી કોટીનુષ નથી

૨૨૬ જેના જીવનમા ધર્મ નહિ, તેનું જીવન લુહારના  
 ઘરની ધમણ જેવું ગણાય માત્ર ત જીવો શ્વામ છે અને  
 મૂકે પટલુ જ, ઘાતી સરુ ચેતન્ય નથી

૨૨૭ જેઓ ક્રોધ અગ્નિથી સદા ઘડી રહ્યા હોય,  
 માનરૂપી અગ્નિથી જેઓ ગઢાઈ રહ્યા હોય, માયાનાઝમા  
 જે પમાઈ ગયા હોય, અને લોભરૂપી મદા નાગ ઘડે જે  
 ઢમાઈ રહ્યા હોય, તે બીચારા પ્રભુને કેવી રીતે ભરી શકે ?

૨૨૮ હૈ જીવ ! જેમ યમ પ્રાણ હરણ કરવા દ્વારા  
 અતિ દુઃખ આપે છે, તેમ સહિત કરાયેલો નિયમ પણ અતિ  
 મયસર દુઃખ આપે છે, માટે પ્રાણાત્મે કરવો  
 જોડણ નહિ





૨૩૫ 'વસુ વિના નર પશુ'—૫ માયતા ડ્યારે ધનના અર્થની હોય છે, ત્યારે ધનના અર્થનો ૫ માન્યતા હોય કે ૫—  
'ધમ વિનાનો નર પશુ સમાન કે '

૨૩૬ હે જીવ ! મથપાન, વિષય, તપાસ, નિદ્રા અને વિન્યાસ, આ પાંચે પ્રકારનો પ્રમાદ જીવને ચતુર્ગતિ રૂપ મસાર પરિભ્રમણ કરાવનારો છે, માટે નેનાથી ત્વર મહેરાનો તુ પ્રયત્ન નરજે, અચળા, ત્તારી મરાગી મગ્ધે

૨૩૭ જેમ પાંચ પ્રકારનો પ્રમાદ વજરાનો છે, તેમ પ્રકારાન્તરે જાઠ પ્રકારનો પ્રમાદ પણ વજરાનો છે તે જાઠ પ્રકાર નીચે સુજત છે ૧—જ્ઞાન ૨—મગ્ય, ૩—ત્રિપયય ૪—રાગ ૫—દ્વેષ ૬—સ્મૃતિ મગ ૭—મન, વચન અને સ્વાધ્યાનુદ્યુષ્ણિધાન ૮—ધર્મ વિષે અનાદર જા આઠેય પ્રકારનો પ્રમાદ વજરા માટે હે જીવ ! તુ તત્પર રહેજે

૨૩૮ હે જીવ ! પ્રમાદને આધીન થઈને જીવોના પ્રાણોનો વિયોગ કરતો, તેનું નામ વસ્તુત હિંસા છે

૨૩૯ હે જીવ ! પ્રમાદને આધીન થઈને હિંસા ન કરતી, તેનું નામ અહિંસા છે ॥

૨૪૦ હે જીવ ! સત્ય વચન તેને કહેવાય કે, જે પ્રિય અને પરિણામે હિતકારી હોય જે અપ્રિય અને અહિતકારી હોય, તે સત્ય વચન પણ સત્ય નથી જાણ્યા જે વચન પ્રિય અને પરિણામ હિતકારી હોય તે વચન બોલવું જોઈ

૨૪૧ હે જીવ ! અથ ષ મનુષ્યોનો ચાહ્યપ્રાણ છે તેને  
હરણ કરનાર જનુઆનો ઘાત કરનાર બને છે, માટે ચોરી પણ  
વજવી જોડણ

૨૪૨ હે જીવ ! ણ્ઠ ધાર પણ ત્રિપથના મોગમા ધણા ,  
જનુઓનો ત્રિનાગ રહ્યો છે, માટે મગ્ગાઠ દ્વન્દ્વચય પાઠ્યા મગ્ગ  
રહેતુ જોડણ જો ત ન બન તો સ્વદારામાય પણ અવશ્ય સનોપી  
બનજે અન્યથા, જા ગેઠ અને પગ્લોઠ ત્હારા માટે ઘૂરો છે

૨૪૩ હે જીવ ! સઠ્ઠ પદ્મધમા મૂઠાનો ત્યાગ, તેતુ  
નામ અપરિગ્રહ ગ્રન ડ

૨૪૪ હે જાવ ! પામે ધન ન હોય તો પણ મૂર્છાનાઢો  
રાત્રગૃહ નગરના મીઘવારાની જેમ દુગતિમા નાય છે

૨૪૫ હે જાવ ! મામગ્રા હોય ડત્ત પણ ટપ્પા સ્પી કાઢી  
નાગણરી જે ઢમાયા નથી, ને ચિત્તમા પ્રગમ સુખનો અનુભવ  
કરે છે

૨૪૬ જેમ ધમાપરગ્ગને ધાગ્ગ કરનારા હોય તો પણ  
મૂર્છા રહિત મુનિઓને પરિગ્રહના સ્વીકારનો દોષ લાગતો નથી,  
તેમશ્રી ત્રિનશ્વર મનારાજાણ કહેત ધમોપકરણ ધારણ કરનારી અને  
રત્નત્રયાનુ જાગધન કરનારી સા પીત્રીઓને પણ દોષ લાગતો  
નહી, તેથી કરીને ધમોપકરણના સ્વાકાર માત્રથી જેઓ સ્ત્રીઓને  
મુક્તિ ન હોય ણ્ઠ ઘોર છે, તેઓનુ વનડવુ મિથ્યા છે

૨૪૭ જેમને નિષ્કલ્પ દ્વલ્લચર્ય પાઠ્યુ હોય તેમજે  
દ્વલ્લચર્યની નવ વાડોનુ પાલન અવશ્યમય કરવા પ્રયત્ન કર્યો  
જોડા

૨૪૮ જેઓ શ્રી સ્થૂલ્ભદ્રનીનુ ઉદાહરણ લઈ દ્વલ્લચર્યની  
નવ વાડોને પાલન કરવાનો નિષ્ઠા કરે છે, તે મરેજ મહા  
અજ્ઞાનીઓ છે

૨૪૯ 'વેળાના મશાનમા રહી અને પરમના મોજન  
કરી કામ—સુમને જીતનારા તે શ્રી સ્થૂલ્ભદ્રની છે'—એમ  
હિંદુને લઈને ગયેલા સિંદુકાવાસી મુનિને પણ રહ્યુ પડ્યુ, તો  
સ્તમાનમા વિષયાનક્ત થની દ્વલ્લચર્યની વાડોનો નિષ્ઠા કરનારાઓ  
શુ સિંદુકાવાસી જોવાય છે ?

૨૬૦ અનતજ્ઞાનીઓના વિધાનોનો હિંદુપૂર વિરોધ  
કરનારાઓ તો પીચારા મહા મિથ્યાત્વ રૂપી રોગમા રીપાય છે

૨૬૧ હે જીવ ! મનોહર અને અમનોહર પાંચેય ઇન્દ્રિયોના  
અપશસ્ત સ્પર્શ, રસ, ગન્ધ, રૂપ, શબ્દ રૂપ, વિષયોને વિષે  
રાગ—પ કરવો, તે દુષ્ટ કમચનનુ કારણ છે

૨૬૨ પાંચેય ઇન્દ્રિયોના પ્રશસ્ત વિષયો પ્રત્યે રાગ તે  
આત્માને હિંતકારી છે પ્રશસ્ત વિષયો જેને કહેવાય છે તે આ  
પ્રમાણે—શ્રી જિનવચનાદિકનુ શ્રવણ, એ શ્રવણન્દ્રિયના પ્રશસ્ત  
વિષય છે શ્રી જિનેશ્વર દેવનુ દર્શન, તે ચક્ષુ—દ્રિયનો પ્રશસ્ત

વિષય છે પરમા માની ભક્તિમા પુણ્ય મુગધાગાડુ છે ૬ મુગધી  
 વગરનુ ૭ નાળગા માટે પુણ્ય મુગધ ૮ ઘાગન્દ્રિયનો પ્રગમ્ત  
 વિષય છે મટગુરને ટાન નેતા વાદ દોષગાડો રમોદ તો નર્થને,  
 ને તરામરા ચામ્વયુ ને રમનેદ્રિયનો પ્રગમ્ત વિષય છે નેવ-  
 ગુર્ની મેરામા કાયાનો ઉપયાગ, ને સ્વગનેદ્રિયનો પ્રગમ્ત વિષય  
 છે આ રીતે પાચેય ઇન્દ્રિયોના પ્રગમ્ત વિષયોમા જે રક્ત છે,  
 ન મિલ્લિ અને સ્વગના મુગ્ધાન ચામ્વય મિત્રાય રહેતો નથી

૨૧૨ જે આત્માઓ પાચેય ઇન્દ્રિયાના અપ્રગમ્ત વિષયોમા  
 રમ છે, તેઓ આ મવમાય દુર્ગી થયા પિના રહેતા નથી વેદ્યા  
 જાદિના મિરાગ ગાયનાદિ ગઢનેનુ શ્રવણ, સ્ત્રી આદિના રૂપનુ  
 વિલાકન, ભોગ માટે પુષ્પાદિનુ સુગધુ માગાદિ માટે રમનો સ્વાદ  
 સ્વેદો અને સ્ના આદિનુ આર્મિગન આ અનુરૂપે પાચેય ઇન્દ્રિયોના  
 અપ્રગમ્ત વિષયો છે ત્ત્રેય ઇન્દ્રિયના વિષય આધાન બનેલા મગાદિ  
 પ્રાણીજાના જ્યાર વિનાગ થાય છે, ત્યારે પાચેય ઇન્દ્રિયોના  
 વિષયોમા રક્ત ધણલા બીચારાઓની વૂરી દગા થાય તેમા  
 નગદ શી ?

૪ જેમ જગતમા મનીષમા અતિથય રાગ દોષાથા,  
 પોતાના નેગના ત્યાગ, અગ્નિનો તાપ, કુગાડુ વિગરે વાગવા  
 વટ્ટને પામે છે, તેમ કામગાગા, મ્નેહરાગી, અને હટ્ટિરાગી  
 આત્માઓ પણ આ રોડ અન પરલોસ્મા ઘણા ઘણા કાળોને પામે છે

૨૧૧ હૈં જીર ! તુ જો ! ' કામગમથી રાજા રાવણનું  
 નલ્લબોદ નીચ્છી ગયુ, મૂઠદેર ઘણુ દુઃખ પામ્યો અને ચણ  
 નગરીનો સારો વઢા મૂઠો મ્નેત્તગમથી દાવાનરૂ સમાન મમાગમ  
 શ્રી આરુકુમાર જેવા મહા મત્તગાર્જીને પણ વાત વધ મુથી વમનુ  
 પડ્યુ દુષ્ટિરાગથી રાજા ઉદાયનને સાવમોનો માર ગ્યો પડ્યો  
 આથી આવા પાપી રાગથી તુ દૂર રહેજે

૨૧૬ સ્વામીદ્રોહી, મિત્રદ્રોહી ત્રિશ્વામુને ઠગનાર, ચોરી  
 આદિ નિંદનીય પાપને આનરનાર, આ વધાઓ માળમાદથી દૂર  
 રહેનાર છે

૨૧૭ ન્યાયથી મેઠવેલ વૈભવ આ લોક અને પરલોકમા  
 ડ્યારે હિતદાયક છે, ત્યારે અન્યાયથી મેઠવેલ વૈભવ આ લોક  
 અને પરલોકમા દુઃસહાયક છે

૨૧૮ કુસ્મની હણાદ ગયેગ પાપાત્માઓ મવંત્ર શકારાઝા  
 હોય છે

૨૧૯ સ્વામીદ્રોહ, મિત્રદ્રોહ, ત્રિશ્વામુને ઠગનુ, ચોરી કરવી,  
 તિગેરે ગર્હ ઉપાય દ્વારા ધન મેઠવનારાઓ આ લોકમાય વધ  
 વધાદિ દોષોને પામે છે અને પરલોકમા નરસાદિવતિઓમા  
 ગમનાદિનુ દુઃસ પામે છે

૨૬૦ જેઓ ન્યાયથી ધન મેઠવેલ હોય તેઓ આ  
 લોકમા નિઃકપળે ઉપભોગ કરી શકે છે, તેમજ સુપાત્રે અને  
 અનુકમ્પા બુદ્ધિ દાન દેવાથી તેઓ પરલોકમા પણ સુખી થાય છે

૨૬૧ પાપાનુબધી પુણ્યક્રમના ઉદયે ક્યાંક બસાડીયો આ  
મત્રની વિપત્તિને ન પણ પામે, ના પણ પગમગમા તો તે અવશ્ય  
દુર્ભી થાય છે

૨૬૨ અથગાગાન પ્રાણાળ ક્યારેય પાપ વડેન ધન મેઝવ્યુ  
દાય, તો પણ તે ધન વડેલ માંમની જમ નેના વિનાશ કર્યા  
વિના તેને પચતુ નથી અથાન્ વડેન મામની જેમ વિનાશ  
કરનારુ છે, નેમ પાપ વડે મેઝવેતુ ધન પણ તેના મારીકનો  
વિનાશ કરનારુ છે

૨૬૩ પરમાધધી તો ન્યાય ઇમ અર્થોપાર્જન કરવાનો  
ઉપાય છે

૨૬૪ ગિટાચારની પ્રશ્નમા કરનારો જ્યારે લાયક છે, ત્યારે  
ગિટાચારની નિંદા કરનારો નાલાયક છે

૨૬૫ કન્યાણકામી કાત્માઓ સદાચારીઓની સોચતમાં  
રહેલુ જોઈળ

૨૬૬ કન્યાણકામી આત્માઓ જુગારી, ધૂત, નટ, વિટા  
દિની સોચતનો ત્યાગ કરવો જોઈળ

૨૬૭ 'જેરી સોચત તેવી અમર' આવ, માટે નઠારી  
સોચતથી વિદ્યમાન ગુણનો પણ નાશ થાય છે

૨૬૮ કેટલાકો ઇમ માનતા હોય છે કે—આપણને નઠારી  
સોચત શુ કરવાની છે ? જૂઓ, કાચની મોચતમા રહેલો

મણિ મટીને કાચ બને છે ? ના, પણ નેઓળ નિચારતુ જોતુ ક  
 -દ્રવ્ય ને પ્રસારના હોય છે માત્ર અને અમાત્ર મણિ અમાત્ર  
 દ્રવ્ય છે તટલે પલ્લવતુ નથી, પણ આત્મા માત્ર દ્રવ્ય છે તટલે  
 લીંપડાના મગે આગે જેમ રૂટગો બને છે તેમ આત્મા પણ  
 નઠારી સોનને નઠારો બનતા વાર લાગતી નથી અને સારાની  
 સોનતે સારો પણ બને છે માટે તો મત્સ્ય ઘરો અને  
 કુમ્ભ તનનો

૨૬૯ પરસ્પર બાધા ન પહોંચે તેમ ધમ, અર્થ અને કામન  
 સાધના, જ ઉત્તમ ધમને નહિ પામેલાઓને ઉત્તમ ધમને પામવાના  
 હાયકાત જણાવનારો ગુણ છે

૨૭૦ ધમ, અથ અને કામ રૂપ ત્રિવર્ગની સાધના કરવા  
 રૂપ ગુણન પામેલાઓ અર્થકામથી ધમને અધિક માનનારા હોય છ  
 અને ધમને બાધા પહોંચે ત્યારે તેઓ અર્થકામને જતા રહે, પણ  
 અર્થકામ માટે ધમને જતા રહતા નથી

૨૭૧ જેઓ અર્થકામ માટે ધમને ધક્કા નેનાગાઓ છે,  
 તેઓ ઉત્તમ ધમને હાયકાતે જમ ની રીતે મનાય ?

૨૭૨ જેઓળ ધમનજ માત્રુ ધન માન્યુ છે, તેઓ તો  
 પોતાના પ્રાણના મોગે પણ ધમનુ રક્ષણ કરનારા હોય છે, તેઓને  
 અર્થકામ જતા કરવા જ તો રમતની ગાત છે

૨૭૩ ધમને તેઓજ ઘડો નેનાગ બો છે, કે જેઓના  
 મનમા ધમ કરતા અર્થકામના અધિક ચિન્તિત જાણ છે

૨૭૪ મગ્ગનોજ તો થાટ ગમ્મતુ જાદ્દા વ-ધમ તો દુધ મનન છે જેમ દુધ હોય તો દહા અને ધી મઠ છે, તેમ ધમ ત્ય તો જ અથ અને વામની પ્રાપ્તિ છે જામ છતાં જેઓ ધર્મ રૂપ દુધન પોછા નાગ્ગનારાઓ છે તથા ચીનારા અથક્કામન કરા રીત પામે !

૨૭૫ વટ્થાસો ઇમ માન છે ર-અધ્ધામ મિશાય ધમ મહિ, માટે અવ કામમા જ ત્યાગા જતુ આ તો જ્ઞુ થયુ કે-દહા અને ધી માટ પાળી વનોવરા ચર્મી જતુ શુ પાળીમાધા ક્યારે ય મામ્મળ આગ્યુ છે અને આરત ? જો ના, તો ધમ મિવાય શુ અધ્ધામ મઝ્ઞે ? જો ના તો ધમ આરાધન અને તના રત્ત મારે મઝ્ઞાય મગ્ગન રહ્મતુ જાદ્દા

૨૭૬ ઇવ ધમના આધારેન જગતમા મુય અને વટ્થ તપા રહ્યા છે

૨૭૭ ટુનિયા કહ છે વ-નેગ પૂત તપ ક્યોં હોય ને રાતા ધાય તો ધોતાને જામિતર મનાયનાર ધમના મહિમાને ન માન ઇ કેરી થાત ?

૨૭૮ ધમના મહિમાન નહિ માનનારા મહા દુત્તન્ન ગિતોમણી છે

૨૭૯ જે ત્રીસ ! તુ દોર ન થયો પણ માણમ થયો તુ અનાય મ્મ, જાતિ બો કુલ્મા ન જન્મ્યા પણ જામ્મ્યા, જાતિ અને કુલ્મા જન્મ્યા તુ ચિક્કેન્દ્રિય ન થયો કિન્તુ પરિપૂજા દાચ્ચ



દ્વિયોને પામ્યો તુ રોગા નહિ વનતા નિરોગો વન્યો તુ  
 અલ્પ આયુષ્યવાઙ્ગો નહિ વનતા દીર્ઘ આયુષ્યવાઙ્ગો વન્યો તુ  
 પ્રતિફુલ્લ પરિવાર નહિ પામતા અનુફુલ્લ પરિવારને પામ્યો તુ  
 માગ્યારોપગ નહિ જમતા શ્રીમતાદન પામ્યો આ વધાયમા કારણ  
 કોણ છે, તે તુ વિચાર કરાને ચોળ્લે પક્ત ધમનુ કારણ ન  
 હોય તો જગતમા વધાય આત્માઓ ઉત્તમ સામગ્રીને પામતા જોઈડ,  
 વધા સુરગી થતા જોઈડ પણ ણમ તો કેન નહિ, માટે મમજ કે-  
 ધમના પ્રમાણે તુ આ સુદર દશાને પામ્યો છુ હર તુ ણના ગુણ  
 ગાવાને વડલે અગુણ વોલે અગર મૂલી ગાય, નો ત્હારા જેવો  
 થીમો ટટન્નશિરોમણા કોણ ?

૨૮૦ ધમને મૂલી જનારા થા તો તેને માડનારાઓની શ્રી  
 દશા થશે, ણ તો જ્ઞાની મત્તારાન ગાળે પણ સારી દશા ન  
 ન થાય ણ તો ચોક્કમ છે

૨૮૧ જે પાપથી ન ડરે, તેનુ મરુ કયો રીતે થાય ?

૨૮૨ પાપ કરીને મલ્લાની ઇચ્છા કરવી, ણ તો ક્ષેર  
 વાદને જીવવાની ઇચ્છા કરવા જેવુ છે

૨૮૩ પાપ કરીને સુખી થવાની ઇચ્છા, ■ તો હોઝીના  
 મટકામા પેમી જીવવાનો આશા જેવુ કે

૨૮૪ હે જાત ! પાપ ણ તો આત્માનો પાપો દુશ્મન છે,  
 પણ મિત્ર નથી

२८१ हे जीव ! आ आमानो माचो कल्याणकारी मित्र  
जो काड होय तो एक धर्म न छे

२८२ हे जीव ! आ आमाना माचा मायाप जो कोड  
होय, तो एक श्री निनधरभाषित धर्म न छे

२८३ हे जीव ! आमाना माचा बंधु जो कोड होय  
तो त एक धर्म न छे

२८४ हे जीव ! बाघ सिंह तेमज मपाडिस्थी पण अनि  
भयदर अग्नानो पाव पमाडनार जो कोड होय तो एक श्री  
निनधरभाषित धर्म न छे न तु बंदी पण मुक्तो नहि

२८५ हे जीव ! गजान कल्याणकरक एवा माचा धर्म  
मित्रन छोडीने एवाने अहित करनार एवा पापमित्रनी सोबन  
करवा तने कम गमे छे ? त्हारामां अकळ्णो छागे य छे  
क नहि ?

२८६ ज बीचाराओ भिग्याव रूप भयदर रोगधी रीवाता  
गय ते नेशओने धर्मेना माचो उपदेश मचिस्स थतो नथी, न  
मना कारमा भिग्याव रूप रोगना दोष छे उरधी पाटाताने  
मिष्टान उपर अग्नि थाय, पळ्ळे तु मिष्टानो दोष ते

२८७ महापुण्यादये आर्यदेगादि उत्तम मामग्नीने पामया  
छना जेओने न रचे साधुगम के न रचे श्रावकधम, न रचे  
स्वमेरा न रचे गुग्मेश, न रचे सामायिक के  
प्रतिग्रमण, न रचे ज्ञान के न रचे नीच न रचे

રૂચે મદમારના ઓરે, ધમશ્રવણની પણ રૂચિ ન જામી, તો ને થીંચારાઓ ઉત્તમ સામગ્રીને પામ્યા તોય શુ અને ન પામ્યા તોય શુ ? તેઓ તૃષ્ણા જનન ગુમાયો રહ્યા છે

૨૯૨ જેઓ ઈશ્વર માને છે કે-મને ઈશ્વર કરી મરતા નથી પણ ઈશ્વરને ધમ રૂચો છે, જાતુ માનનારો પણ કેટલાય આત્માઓ રમા અને રામાના રાગમા રગાડ ગળ્યા હોઈ તેમને ધમ સામગ્રીની પણ વતમાનમા પુરમદ દેવાની નથી શુ ધમ રૂચ્યાની જા નિશાની છે ? નહિ જ ધમ રૂચ્યાની નિશાની તો જ છે કે-૧ નિરતર શ્રી મિત્રવચનશ્રવણ ૨ ચારિત્રધર્મ ઉપર અવિહટ પ્રીતિ અને અપ્રમતપણે દેવ-ગુરુની મેયાનો નિયમ આવી નિશાની વગરનાને ધમ રૂચ્યા છે ઈની સ્વામી જી ?

૨૯૩ ધર્મશ્રવણ કરનારા અને આચરનારા કેટલાય આત્માઓ જવા પણ જોશમા આવે છે કે-જેઓ ધર્મ અત ધમદાતાના અર્થજાદ થોલતા હોય છે જાતરાઓ શુ ધમને પામ્યા છે ? નહિ જ શુ ધમને પામેગી મરતાય ધમનો અને ધમગતાનો અવગણાઈ થોલે ?

૨૯૪ ૫ આચાર્યમહાશય શ્રી હરિમહદમૂરીશ્વરજી મહારાજા શ્રી પચાશઠનામા પરમાવ છે કે-વ્રત, વ્રતના ધારક અને વ્રતના ન્યાયનો અવગણાઈ થોલનાર વ્રતના પરિણામથી પતિત થયેલા છે

૨૯૫ નરિષ્ટ કમના ઉદયે ચારિત્રધર્મથી પતિત થયેલા અને વચ્ચાને ત્યાં વાર વખ સુધી રહેલા શ્રી નરિષ્ટેણજી જેરા પણ જાક અવગણ સારા, કે જેઓને ચારિત્રથી સ્વમતુ પડયુ

જન મમ્યા, પણ ઘીનાને સમડના નથી જુદા જ નહિ પણ  
 દમગ દગન દાસા ગરાયા ગદ આહમવાળા હતા પરતુ પારિ  
 વના સમા હોય છતા તેમજ સ્પાઠે મ્હાળે ચાલેને સગા છતા  
 મેષો ચારિત્ર ધમનેજ ઉડાવરાની રાનો રી ગયા છે, મે તો  
 પામનના મયકર દુદમનો કહેવાય અને તેજાને સાન પનાગ  
 મારા ગણાતા હોય તો પણ તેજો દુદ્ધમનના માટજ થને છે

૧૯૬ હે જીવ ! જો તારે તારા આત્માને નિમજ્જ થન,  
 શ્વો દાય, તા અનાન આદિ અજાર નાપથી રહિત, ત્રિગુણ વ્રન  
 તથ યથામિત જીરાદિ તરવાના પ્રજાશક અને જીવાન મદ્ર  
 ગુણુમેન્દ્રો નમે છે, તેવા શ્રી અરિહતપરમામાત્રોનું મ્હાન  
 યાન કરવાને ચુકતો નહિ

૧૯૭ હે જીવ ! જો તુ તારા આત્માને કિંદુર્ગી  
 તથ મગમ સગવડાને કાઢી હોય તો ત્રિ ગુણ રહિ  
 ત્રમેદ પ્રસિદ્ધ સગથા કર્મના વચ્ચા રહિત, ક્ષેત્ર વ્રજાદિ  
 તુપ્યને પામેલા પ્રજા સિદ્ધ પરમાત્માત્રેનું રત્ન સગ  
 મય મને કરવાને ચુકતો નહિ

૧૯૮ હે જીવ ! જો તુ મુક્તિ મેળવે તો કુર્મ  
 ઠોતો હો તો નાનાચારાદિ પાવેશ અજાર અજાર  
 મિત્ર થપ્પા, વિશુદ્ધદેહના નેપાત્ર મુક્તિ મેળવે  
 છવામાંજ રક્ત ધવા આચાયમગતર અજાર અજાર  
 મુક્તો નહિ યાન સમગ્રાનુ છે અજાર

તાર્થકર સમાન પણ પૂજ્ય રૂપ છે પણ એનો પચાચારવી દૂર છે, અગર વ્યવહારથી પચાચારનું પાન્ય કરતા હોય છતાં સિદ્ધાન્તથી વિપરીત દેવના દેનારા હોય તેઓને તો આ શામને નામથી આચાર્ય કહેવાતા છતાં કુખિત પુન્ય તરીકે ઓછાગણ્ય છે પણ મૂલવાનું નથી નામના કહેવાતા આચાર્યનું નામ લેયું પણ જ્યારે પાપસારી છે, ત્યારે માયાચાર્યનું નામ સ્મરણ પણ પાપ કર્મોને તોડનાર છે

૨૦૯ શિવરમણીના રમીયાઓ તો માયાચાર્યનું નામ સ્મરણ કદિયે ચુકતું જાહેર નહિ જન્યુજ નહાં પરતુ પાપાચાર્યોનો દૂરથીજ સર્પની માફક ભયર માનીને ત્યાગ રૂઢી ઓડે.

૧૦૦ એરે? અનંત ઉપગારી મહાપુરુષો ત્યાં સુધી પરમાત્મા છે કે—જેમ વિપ્લામાં પડેલો ચપરમાળા મગતક ધારણ કરવા લાયક રહેતી નથી તેમ પતિતોના મ્યાનમાં રહેલ સુવિદિત મહાત્માએ પણ પૂજ્ય નથી

૧૦૧ અહીં સાચા મહાત્માઓ તેનેજ કહેવામાં આવે છે કે—જેઓ હિંસા, જુઠ, ચોરી, ત્રિષય, અને ધન ધાન્યાદિન નવે પ્રજાગ્નો પરિગ્રહ જન્ય છે કે—આ પાત્કર્ય પાપોનો મન, વચન અને કાયાથી નહિ સેવના, નહિ સેવરાગવા, અને સેવતાની નહિ અનુમોદવાની જીવન પથન મીઠા પ્રતિજ્ઞાઓનો સ્વીકાર કરેલ હોય છે, અને અનંત જ્ઞાનીઓના કહેલ માર્ગને અગતના કલ્યાણને

માટે એક પરોપકાર બુદ્ધિથી કહેનારા હોય છે ને સિવાયન  
તો માત્ર નામનાન

૨૦૨ ધર્મીના જીવોની હિંસા કરતો હોય, પાણીના  
જીવોની, અગ્નિના જીવોની, વાયુના જીવોની, અને વનસ્પતિના  
જીવોની હિંસા કરતો હોય, તેમજ પોતાના તુચ્છ સ્થાવરી સ્વાત્તર  
૬ ઇન્દ્રિયવાદ્ધા, ત્રણ ઇન્દ્રિયોવાદ્ધા, ચાર ઇન્દ્રિયોવાદ્ધા અને પાંચ  
ઇન્દ્રિયાવાદ્ધા પણ ત્રણ જીવોને મારવાનો હુકમ કરતા હોય અગર  
મારતાને સાર કયું યમ ઉત્તેજન દેનારા હોય તેમ ધોર પાપા  
ત્યાઓન શુ મહાત્મા તરીકે ઓઝસ્વાવાય સ્વરા ? કદિજ નહિ

૨૦૩ જેઓ આરંભ અને પરિગ્રહમાં રક્ત છે અને જગતને  
આરંભ અને પરિગ્રહમાં રક્ત બનાવવાનો ઉપદેશ દેનારા છે, તેઓને  
શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓઝસ્વાવાય સ્વરા ? કદિજ નહિ

૨૦૪ જેઓ વચન અને કામિનીના સંગમાં રમ્યા કરે છે  
અને નિલઘ્નપણ મનમાન્યો વતાવ રાખે છે, તેઓને શુ મહાત્માઓ  
તરીકે ઓઝસ્વાવાય સ્વરા ? કદિજ નહિ

૨૦૫ જેઓ જગતને પાપમાગમાં દોરે, તેઓને શુ  
મહાત્માઓ તરીકે ઓઝસ્વાવાય સ્વરા ? કદિજ નહિ

૨૦૬ જેઓ આ જગતના તુચ્છ અને ક્ષણિક સુખોની  
સ્વાત્તર જગતને ધમધા ધ્રુટ કરી અવઢે માર્ગે દોરે તેઓને શુ  
મહાત્માઓ તરીકે ઓઝસ્વાવાય સ્વરા ? કદિજ નહિ

૩૦૭ જેના યોગે વિષયસ્વાયોને ઉત્તેજન મળે અને તગતના જીવો તેનીજ મમતામા મ્મે, ૪ જાતિનો પ્રચાર કરનારાઓને શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓળખાયાય રરા ? કહિજ નહિ

૩૦૮ જેના યોગે મિથ્યા ૪ જન અપ્રિયતિ કુચ્છાન ઉત્તેજન મળે અને જગત રના મોહમાન રહે, ૪ જાતિનો ઉપદેશ દેનારાઓને શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓળખાયાય રરા ? કહિજ નહિ

૩૦૯ જેના યોગે ધમપદ્ધતિ વાનિ-જાતિની મયાદા અને કુલની મયાદાઓનો લેપ થાય અને જરતના જાવામા નિચ્છલતા આવે, ૪ જા ઉપદેશજ્ઞાને અને પ્રચાર કરનારાઓને શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓળખાયાય રરા ? કહિજ નહિ

૩૧૦ જેના યોગ મનુષ્યો આ ભરમા મનુષ્યો મરી રાશ્મ જેરા બને અને પરમરમા જુગતિના સ્વાદામા રન્ને પડાય, ૪ જાતિનો પ્રચાર કરનારાઓને શુ મહાત્માઓ તરીકે ઓળખાયાય રરા ? કહિજ નહિ

૩૧૧ જેઓ મમતાની વગળામા રમે રમતા હોય, મોત્રોમા મોજ મારતા હોય, અર્હર્નિજ કામિનાના સહવાસમા ધમતા હોય, રેતીવાડી પણ રરતા હોય યા તેા કરાવતા હોય, પ્રૂમ્મા તો કિટા નેરા બની ગયા હોય, મચરાત્રિણ પણ મજેથી ભોજન પાન કરતા હોય, મજેના રાણી છાપના વુટ અથવા પાપડાઓ પણ પહેરતા હોય, છાપરા પણ સચારતા હોય વ્યાજે નાણુ ધીરતા હોય, નાણુ ન પતે પડુ હોય, સો કોટમા દાના કરીને નપ્તિ

જા રાવના કાચ તો જાગાઓને શુ મહા માઓ તરીકે  
 સ્તુતિવાચ્ય થયું ? કટિન નહિ જો ખાગાઓને મહાત્માઓ  
 તથાક માનીએ, તો પછી ત્યજના મધ્યસ્થ ગૃહસ્થોને મહા માઓ  
 તથાક માનિશ રહ્યા તો પણ જગત શુદ્ધને વાપ્ત દે, કાકાને વાપ્ત તારીયે

૧- જાનાચાર, દાનાચાર ચારિત્રાચાર, તપાચાર અને  
 વિધાચાર, જે પણ જાચારની જગા દૂર હોય છ તોએ આચાર્ય  
 કમ કરી કાચ ?

૩૧૩ જેઓ શ્રી નિતાગમને વળગરા નામગાના વિચાર  
 બન પ્રવાગમોન રતના હોય, તેઓને આચાર્ય તા રીને કહેવાય ?

૩૧૪ જેઓ નિશાન્તમિત્ત દેના દવામા બહર્નિગ  
 તા હાય, તેઓને આચાર્ય કમન કરી ગરાય ?

૩૧૫ જેઓ મિદાન્તમમ્મત દાના દવામા બહર્નિગ  
 તા હાય, તેઓ પ્રય દેવ રામ્મનારો આચાર્ય કરી ગરાય  
 થય ?

૩૧૬ જેઓ વિષય-કપાયાદિ પાચય પ્રમામા શુભાન  
 થની પચાચારને નિર્ભાની દનાગ હોય, તેઓને શુ આચાર્ય  
 કહેવાય ?

૩૧૭ જેઓ પચાચારના પાન્ના અને શુદ્ધ તાનાના  
 પ્રતાપ જગતમા માનવાનાદિને પામતા હોય, તેઓને દેવી જેમુ  
 કાટુ બટાને સ્વાય ૨૬ જનુ હોય, તેમને શુ આચાર્ય કહેવાય ?



૩૧૮ જેઓ માનપાન રાત્રિજ આચારોનું પાલન કરતા હોય અને જિનાગમની વિરુદ્ધ ટેંગના દેવામાં મશહૂર હોય, તેઓને શુ ભાવાચાર્ય કહેવાય ?

૩૧૯ જેઓ માનપાન માટે આઘાત-પાતાકાળ એક કરી છતી શક્તિનું શાસનની દરજ્જા ન રાખે અને મારા-તારામાં મરે, તેઓને શુ ભાવાચાર્ય કહેવાય ?

૩૨૦ ઊત્તી શક્તિનું પ્રમાદ-પિશાચને વશ થઈ પરોપકાર કરવાના કાર્યથી દૂર રહેનારા ભાવાચાર્યો પોતાની પરજમીન શુ દૂર નથી

૩૨૧ જે શામનના પ્રનામ માનપાન મળે, લાગ્વોપતિ અને કોળ્યાધિષ્ઠો આવીને પગમાં પડે અને પાણી માગતા દૂધ મળે, તે શામનનો દ્રોહ કરનારાઓ શુ ભાવાચાર્ય કહેવાય ?

૩૨૨ જેને માત્ર પોતાની જાતની પડી હોય પણ શાસનની રૂઝિ દરજ્જા ન હોય, તેઓને શુ ભાવાચાર્ય માની શકાય ? નહિ પરંતુ આજે કેટલુંક એનું ચાલે છે કે-ભોખીયા હોય ત્યાં ખુતારા મૂસે ન મરે

૩૨૩ હે જાન ! ઉપર્યુક્ત નામાચાર્યના ચરણમાં કુચ્ચો, તો તું પાપ-કચરાથી મારે ધડ સસારચક્રમાં રરાડી મરાશ, એ નિ સદેહ છે

૩૨૪ હે જીવ ! પચ્ચારથી પવિત્ર થઈ, જિનાગમાનું સારી દેશના દેવામાં ઉચ્ચ અને એક પરોપકાર કરવામાં તત્પર

જ્યાં ભાવાચાર્ય પામે જો પત્થરના શામળાની માફક તુ અફટ  
રહો, તો મયચક્રમા તુ મમીંગ ન શકા વગરની વાત છે

૩૧૧ જે જીવ ! યોગ્યજો અનાદર અને અયોગ્યજો આદર,  
ન પણ સવારબ્રમણનું કારણ છે, ન સુનિશ્ચિત વાત છે

૩૨૬ જે જીવ ! તુ મનારનાગર પર ઉતરવા चाहती  
રા, તો ગચ્છની સારણાદિ ચિંતા કરનારા, મૂંઝાડ મળાવનારા  
ઉપન્યાસો અને પચ્ચરિથ સ્વાધ્યાયમા લીન મનવાળા જ્યાં ઉપા યથ  
મગવતોનું ધ્યાન સમ્યક્ પ્રકારે કરવાને કદી ન મૂલીશ નહિ

૩૨૪ જે જીવ ! જેજો ગચ્છની સારણાદિ ચિંતા  
મનથી અને મૂંઝાડ મળાવનારા કાદવણ સમજતા ન હોય,  
તેમજ પચ્ચરિથ સ્વાધ્યાયમા લીન મનવાળા બનવાને બદલે વિષ  
ધારના જેજો નસરા દતા ન હોય, તેવા ઉપાયાય મગવતોનું  
ધ્યાન કરવાથી તને શો લાભ છે ?

૩૨૮ જે જીવ ! મરતાદિ પદર કર્મભૂમિમા વિચરતા,  
ગુણગતા, મન, વચન અને કાયાની ગુપ્તિગાળા તથા સમગ્રધર્મી  
તેમજ વાર ક્રયાઓની રહિત, જ્યાં ધમપવિત્ર મુનિરાજોનું ધ્યાન  
કરવાને કયારેય ચુકતો નહિ

૩૨૯ જે જીવ ! જ્યારે પરમ ભામ્યનો ઉદય હોય તે,  
જ્યારે પરમ પવિત્ર મુનિરાજોનો મેઝાપ થાય છે

૩૨૦ હે જાવ ! મહામાયોદયે મળા પવિત્ર મુનિરંગેના  
યોગ મલ્યો છનાય તારામા ભક્તિભાવના ન જાગી, તો તુ ક્ષવો  
કમનસીવ કહેવાય ?

૩૩૧ હે જીવ ! ખીમ-મયારણ્યમાં પરમ પવિત્ર મુનિરાજો  
જ સાચા મિત્ર છે, જ તુ કદિન મૃત્યુનો નહિ

૩૩૨ હે જીવ ! આ અમાર મયારમાં પરમ પવિત્ર  
મુનિરાજોની સેવા સિવાય તારો કદિન નિમ્નાર થયોનો નથી

૩૩૩ હે જીવ ! મયસ્કર મયારણ્યમાં મગ્નાઈ મરતા  
જીવોને પરમ પવિત્ર મુનિરાજો તો કલ્પપૃથ્વના છાયાની જેમ  
પરમ વિશ્રાંતિનું સ્થાન છે સંજોની મરતાય અરગળના વગતો નહિ

૩૩૪ હે જીવ ! મમારદાશનત્વમાં મઝગી રહેલા જનુ  
ઓને પરમ પવિત્ર મુનિરો તો પુષ્કગચ્છના મેઘની જેમ દાનન  
પાડનારા છે

૩૩૫ હે જીવ ! આ મમાર રૂપ સમુદ્રમાં દૂષતા જીવોને  
પરમ પવિત્ર મુનિરંગે, જ તો ગદાનની જેમ આલસન રૂપ છે

૩૩૬ હે જાવ ! આ અમાર સમારમાં સાર્ચી એક માયા  
શ્રી મિન-અળગારની ન છે, જ તુ કદિયે મૃત્યુનો નહિ

૩૩૭ હે જીવ ! આ સસારની ક્ષેત્રી છાયાને તુ શીતલ  
માનતો નહિ

૧૨૮ હે જીવ ! જા મમારતી ક્ષેરી ઠાયામાત્રી જ્યા  
સુરા તુ છૂટે નહિ, અને મન્ગુમ્ના ચમ્પકમલ્ની મેરામા રક્ત  
બન નહિ, ત્યા મુધા ત્હાર મ્હોત રહેલુ કે

૧૨૯ હે જીવ ! ત્હારા જાયન તુ જાચા ઘડાની માજક  
સમજને

૧૩૦ હે જીવ ! જા જાયનો જાં મરામો ? તે જ્યારે  
વિનાળ પામે જ કહેવાય નહિ

૧૩૧ હે જીવ ! વિનાગી કાયાના માહમા પમાડ અને  
નેની જ ગપટીપમા રક્ત બની, અગિનાશી ત્હારા જામાનો તુ  
પ્યાર ન રાખે, ક અગિનાગી ગનરાગનુ તુ વ્યાન ન ધરે, તો  
તુ કના મુગ્ય ગણાય ?

૧૩૨ હે જીવ ! જે જાત્માઓ સોપાનઝમા મઠગી રહ્યા  
છે, તેમનુ વિગ્રહ રૂપ ધૃત્વ વળ બઝીને મમ્મિમન થાય છે

૧૩૩ હે જીવ ! જેઓ માન રૂપી હાથી ઉપર વેઠા છે,  
તેઓનુ નિદિય કલ્યાણ નથી

૧૩૪ હે જીવ ! જેઓ માયાજાઝમા પમાય છે, તેઓ  
સમારનઝમાઓ કેમજ દુટ્ટી જન ?

૧૩૫ હે જીવ ! જે જાત્માઓ લોભમાગરમા હૂને છે,  
તેઓ મમારમમુદ્રના ઝિનારે રી રીને જદ જન ?

૧૩૬ હે જીવ ! રાગ અને દ્વેષ રૂપ ચોરટાને જેઓ

૩૪૭ હે જીવ ! રાગ અને દ્વેષ ન તો મોટરાગના પરમ સુખને છે

૩૪૮ હે જીવ ! જાત્યાય, રાત્રિના અથ, દિવસના અથ, ક્રોધાથ, મોહાથ, આ ચધાને આગ્રહાની ગણતરી કરાવી છે, જ્યાં તુ કયા નવરમા આવે છે, જ્યાં તુ ય મ્યાન કરજે

૩૪૯ હે જાવ ! ક્રોધાદિમા ત્હારો નવર રહે ન તો ઠીક નથી જ

૩૫૦ જ્યાં ક્રોધારેગમાય જોય જોય મુનિવરો પણ નરનાદિન ગતિઓમા પટકાય છે, તો પછી જે આત્માઓ મધ્યસ્થ પ્રકારની અથતાને પામ્યા હોય તેઓની તો શી દશા ? ન તો જ્ઞાનીઓન જાણે !

૩૫૧ હે જીવ ! ત્હને રહેવા માટે જ્યાંદેન મુપડ મલ્યુ હોય, યા તો પાંચ-પચીન જગત ફુકા મટી ગયા હોય, યા તો જ્યાં-જે નાગણો વગી હોય, યા તો રે-ચાર બચ્ચાનો તુ વાપ વહેવાતો હોય, તો જ્યાં માત્રથી તુ મદ ન કરતો, કમજે-મદથી થાટો ગતિ થાય છે

૩૫૨ હે જીવ ! જે સવ પ્રકારના સગમા બેઠા હોય તેને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૫૩ હે જીવ ! શુ ? વાટી, રાટી અને ઘોડાગાડીના મોહમા ઘેલા બનેલાઓને માધુ કહેવાય ?

૩૧૫ હે મીવ ! શુ ઉપકારના બના નીચે રેલગાડી  
જાતિમા વેમનારા અને વેમગાની વાતો કરનારા સાધુજો કહેવાય ?  
કદિન નહિ

૩૧૬ હે મીવ ! માતા પિતા, ઘરનાર અને કુટુંબસ્વીભાનો  
સગ ઠોડયા છતા, જેઓ અથ અને કામના અર્થાઓને અથ-કામ  
પોષવાની વાચડી વાનો કરતા હોય, તેઓને શુ સાધુ માની  
કરાય ? કદિન નહિ

૩૧૬ હે મીવ ! સરૂઠ મગનો ત્યાગ મન, વચન અને  
કાયાથી રૂંધા છતા, જે જમ ઘોળે કે તમો તો ગૃહસ્થ રહ્યા,  
તમારે કદ ધન અને કામ સિવાય ચાહે અમે ત્યાગી છીએ, તમે  
કદ ધોડાન ત્યાગી છો, માટે તમારે તો પ્રયત્ન કરવા જોઈએ  
આ રીતે અર્થકામને પોષે તેધુ બોલનારને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૧૭ હે મીવ ! જેઓ પોતાના જક ધરની ચિંતા છોડી  
જગતના સપઠાથ ધરોના ચિંતામા પડે, અને મત્ર-તત્ર-નિમિત્તા  
દિન માસતાલ કરી પોતાનો વ્યયર કરાવે, તેઓ શુ સાધુ  
છે ? કદિન નહિ

૩૧૮ પુષ્પ, ફલ, સુરા, માંસ અને મહિલાના મોહમા  
પમેલા શુ સાધુ છે ? કદિન નહિ

૩૧૯ પુષ્પ, ફલ, સુરા, માસ અને મહિલાના રસને  
જાણના ઠઠાયે જેઓન મન, વચન અને કાયાથી સતથા ત્યાગ  
કર્યો છે, તેઓ જગત્કલ્પનીય છે

૩૬૦ જેઓ મમારમા રચાવવાને મોટોમા મોઝ મારતા હોય, તેઓને શુ માણુ રહેવાય ? કદિજ નહિ

૩૬૧ સર મગનો ત્યાગ કયા છતાય રોળા માટે જેઓ ગૃહમ્યોની ગુલામી મ્વીસારે, તેઓને શુ માણુ રહેવાય ?

૩૬૨ જેઓ દન, ગુરુ અને ભર્મ તેમજ પેતાના ઝામનો પળ દ્રોહ કરનારા છે, તેઓને શુ માણુ રહેવાય ?

૩૬૩ જેઓ દેવ, ગુરુ અને ધમનો દ્રોહ કરનારાઓની પીઠ ધાવડનારા છે, તેઓ શુ માણુ રહેવાય ?

૩૬૪ જેઓ ટેવ, ગુરુ અને ધમના દ્રોહ કરનારા છે, તેઓને આ તો જૈનગામનના હારો છે, ણવી પ્રશમા કરનારને શુ માણુ રહેવાય ?

૩૬૫ જેઓ શામનના કહા ટુમન હોય, છતા તેઓને વ્હારે દ્રોહનારા શુ માણુ છે ?

૩૬૬ જેઓ ગામનના રચનાઓની સામે ગાલ અખ્બ કરનારા છે, તેઓને શુ માણુ રહેવાય ? કદિજ નહિ

૩૬૭ જેઓના અનરમા ગામનના રચનાઓની સામે હૈયામા હોઠી સઠમતી હોય, તેઓને શુ માણુ રહેવાય ?

૩૬૮ જેઓ માવાને પળ ગોઝા પાટાનો પ્રયત્ન કરતા હોય, તેઓને શુ માણુ રહેવાય ?

૩૬૯ જેઓ મ્વય મોટા હોય, છતા સાચા ધરાને માટે આઠાગપાનાઠા ણક રચા મથતા હોય, તેઓને શુ માણુ રહેવાય ?

૩૭૦ જાઓ દહીં ને દુધમા પગ રાખનારા હોય તેઓને શુ માત્ર કહેવાય ?

૩૭૧ જેઓ માનવાન રાતર ગામનાં ટોળીઓની માથે મઝી મનારા હોય, તેઓ શુ માત્ર કહેવાય ?

૩૭૨ જે સ્વચ્છદ્વપગ પિચરે નેન માત્ર કહેવાય ?

૩૭૩ પરમામાના ણક પળ વચનનો ગોપ કરે, તેને શુ માત્ર કહેવાય ?

૩૭૪ સવ મગનો ત્યાગ કરી માત્રુપમા દોવા છતાં જેઓ, મર્મ મગનો ત્યાગ વરી માત્રુ ધરાની માનનારાઓને કહે ક—ભાદ, ગૃહાગ્નીયન માર છ, કા માત્રુ ધરામા માલ નથી આત્રુ ઘોળનાગ કે માનનારાઓને શુ માત્રુ કહેવાય મરા ? સદિન નહિ

૩૭૫ જે ગૃહાગ્નીયનમા ઘર્ષીકાયાદિ છા કાયનો કુગો રહેલો છે, તે ગૃહાગ્નીયન માત્રુનાયન વસ્ત્રાંય ઉત્તમ છે, ણધુ માનનારામાં શુ સાત્રુપશુ દોડ ગર ? કદિ ન નહિ

૩૭૬ જે ગ્રીયનમા દ્વતરો પળ ચુલો, ગાન્ધા,યો, પાળીયા, માચરણી, ધર્મી, ત્રિગર અનેક ગ્રીયના બિનાગના માધનો દોરાધી ગાન્ધાના સ્થાન તરફ યોગ્યગાય છે તે ગૃહાગ્નીયનને માત્રુ ગ્રીયન કરતા ઉમદા ગ્રામન છે, ણ માનનારામાં શુ માત્રુપણું દોડ ગર ? કદિ ન નહિ

૩૭૭ શ્રા ત્રેનગામા પળ પરમાત્રુ ને ક—ગૃહી ગમે નેવો ઉત્તમ ધમ પાઠનારો હોય, છતાં ને ગ્યા ત્યા ગ્રીયોની



૩૬૦ જેઓ મમારમા રચાવવાને મોટરોમા મોઝ મારતા હોય, તેઓને શુ સાધુ રહેવાય ? કદિ જ નહિ

૩૬૧ મગ મગનો ત્યાગ કર્યા છતાય રોટલા માટે જેઓ ગુસ્સેથી ગુલામી પીસે, તેઓને શુ સાધુ રહેવાય ?

૩૬૨ જેઓ દગ, ગુસ્સા અને ધમ તેમજ પોતાના આત્માને પણ દ્રોહ કરનારા છે, તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ?

૩૬૩ જેઓ નેત્ર, ગુસ્સા અને ધમનો દ્રોહ કરનારાઓની પીઠ ધાવડનારા છે, તેઓ શુ સાધુ રહેવાય ?

૩૬૪ જેઓ નેત્ર, ગુસ્સા અને ધમનો દ્રોહ કરનારા છે, તેઓને આ તો જૈનગામનના હાથે છે, જીની પ્રશ્નમા કરનારને શુ સાધુ રહેવાય ?

૩૬૫ જેઓ ગામનના કટા દુસ્મન હોય, છતાં તેઓને વ્હારે દોડનારા શુ સાધુ હે ?

૩૬૬ જેઓ ગામનના ગ્વરાત્રોની સામે હાજર જાય કરનારા છે, તેઓને શુ સાધુ રહેવાય ? કદિ જ નહિ

૩૬૭ જેઓના જનરમા ગામનના ગ્વરાત્રોની સામે હેયામા હોઝી મઠગતી હોય, તેઓને શુ સાધુ રહેવાય ?

૩૬૮ જેઓ માચાને પણ ગોળા પાડવાનો પ્રયત્ન કરતા હોય, તેઓને શુ સાધુ રહેવાય ?

૩૬૯ જેઓ સ્વયં ગોળા હોય, છતાં સાચા ધર્માને માટે આકાશપાતાક પક રમતા મરતા હોય, તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ?

૧૭૦ જેઓ દહી ને દુધમા પગ રાગનારા હોય તેઓને શુ સાધુ કહેવાય ?

૧૭૧ જેઓ માનપાન સ્વાતર ગામનવિદ્રોહીઓની સાથે મઝી નનારા હોય, તેઓ શુ સાધુ કહેવાય ?

૧૭૨ જે મ્યન્હરપગ ત્રિચરે તેને માધુ કહેવાય ?

૧૭૩ પરમામાના પદ્મ પળ પચનનો રોષ રરે, તેને શુ સાધુ કહેવાય ?

૧૭૪ સર મગનો ત્યાગ વરી સાધુ ગયાની માનનારાજાને કહે કે— માદ, ગૃહીજીવન સાર છે, કદ માધુ થયામા માલ નથી, આધુ ચોલનારા કે માનનારાઓને શુ સાધુ કહેવાય સરા ? સદિજ નહિ

૧૭૫ જે ગૃહીજીવનમા પર્શ્વાકાયાદિ છળ કાયનો કુટો શ્વેલો છે, તે ગૃહીજીવન માધુજીવન કમ્તાય ઉત્તમ છે, પધુ માનનારામા શુ સાધુપણ હોદ શક ? સદિ ન નહિ

૧૭૬ જે જીવનમા ક્ષતરોગ વળ ચુલો, ત્યાગનાયો, પાણીયારુ, માવગ્ની, ઘડી, ત્રિગર અનેક જીવોના વિનાશના સાધનો હોનાર્થી રાત્રીના મ્થાન તરીક જોજગ્યાવેલ છે તે ગૃહીજીવનને માધુ જીવન કરતા ઉમદા જીવન છે, ન માનનારામા શુ સાધુપણ હોદ શક ? સદિ ન નહિ

૧૭૭ શ્રી જૈનગાસને વળ વગ્માયુ છે કે—ગૃહી ગમે તેવો ઉત્તમ ધમ પાઠનારો હોય, છતા તે જ્યા ત્યા જીવોની

વિરાધના કરનારા તોયાર્થી તપાવના લોદના મોટા જોલો છે તેના મૂર્તીજીવનને સાધુજીવન કમતા ઉત્તમ કોમ્પ્યુ જીવન માનનારમા સાધુપણ કેમ જ મમરી ગયે ? મને સર્વે સગનં ત્યાગ કર્યો, પણ માપે સ્વચ્છી ઉતારી પડ્યું જ માલ શકાય વારી તો સાધુજીવન કરતા મૂર્તીજીવન ઉત્તમ માનનાર બન મનાયનારાજો ચરેશ્વર મોહરાજાના જ મુલામો છે ત્યાજે શ્રી મિને દાગ્દેવના શાસનના માવા સાધુજો તો નમ કહેવાય

૩૭૮ મને તોગોરી વાઝનારા તોય, યા તો પશુની માવક નગ્ન કરનારા દાય, પરતુ જે આરમ અને પરિગ્રહની મમતામાં મરનારા અને બીજાને મારનારા છે, તેઓને શુ સાચા સાધુ તરીકે માની શકાય ?

૩૭૯ જેઓ હિસા કરનારા નથી, સુદુ બોલનારા નથી, વગર દીધેલી રાશ જોરી ચમ્તુ પણ ધણાની રજા સિવાય સ્નેહ નથી, સ્વ કે પર સ્ત્રીઓના મ્પશ્ચવી પણ દૂર રહેનારા છે, પડ્ય કે-વિવચના ત્યાગી છે, પાકી સાચા ચ્છા માટે એક કોડીનો પણ સમ્રહ કરનારા નથી, મધુકરનો જેમ મિથામૃતિની આનીવિત્ત ચલાવ છે અને હમેશા ચતુ-મિત્ર પ્રત્ય સમમાપે રહી નગતના એક કલ્યાણ માટેજ શ્રી સર્વજ્ઞ મગવાનકથિત સદ્ધર્મોગ કેવલ ઉપદેશ દેનારા છે, તેઓને જ સાચા સાધુ તરીકે માના શકાય

૧૮૦ જેઓ હિંમાય કરે, જુદુ વાને, ચોરીય કરે વિપ  
યામક પણ હોય, પરિમટની મમનાનો તો પારેય નહિ—પરંતુ શાસ્ત્રાનુ  
છીનરી ભેગાની બુદ્ધિ ધરાવે, ટુમનનુ મૂડુ ચિન્તે, જો, લાગ  
આવ તો મિત્રને પણ ઠગ, તેઓને શુ સાધુ માની શકાય ?  
કદિ જ નહિ

૧૮૧ જકના મગની કલ્પિત ફટ્ટા અને ચીજાનુ ધુત  
કરવાની ફટ્ટા, જ શુ સાધુતાનુ લાગણ છે ?

૧૮૨ મરે મગનો ત્યાગ કયા છતા જે જામનને યજ્ઞાદાર  
ન રહે, તે શુ જૈનજામનનો સાધુ છે ? કદિ જ નહિ

૧૮૩ શ્રી જૈનજામનના માધુ કયા ઠતા, શાસન પ્રત્યે  
યજ્ઞાદાર નિરૂડી હતોના શુણ ગાવા, જ શુ જૈનજામનના ધોર  
નથી ? જ શુ જૈનજામનને ટુમનારા ટુટારખો નથી ? સ્વધુ  
ધણનુ અને શુણ ગાવા ધીરના, જ કાદ જૈનશાસનમા ચાલતુ  
હ્યો ? અગતમાય નથી ચાલતુ તો અહા કેમ જ ચાલ ?

૧૮૪ જેઓ મરે મગનો ત્યાગ કર્યા છતા પરમ તારક  
શ્રા જિનેશ્વરદેવની મૂર્તિનો યા તા જાત્રવિદિત મન્નિના કોદ પણ  
મરાગનો ફકાર કરે, તેઓન શુ સાધુ મા ? શકાય ? કદિ જ નહિ

૧૮૫ મરે મગનો ત્યાગ કયા છતા સ્ત્રીને જિનપત્તા કે  
મુક્તિ નથી, તેનુ કહેનારમા સાધુપણુ હોદ શક ? કદિ જ નહિ

૧૮૬ મરે મગનો ત્યાગ કયા છતા જેના દેયામા તારકની  
આગ જ સ્પર્શતી હોય, તેને શુ માધુ તમીરે માન્યા ? કદિ જ નહિ

૩૮૭ તેઓ વચ્ચે તારુ શ્રી ત્રિવેદીના પાત્રના  
દરાગપૂરક ગણ કરનારા હોય, તે તેની માથે તેજસ્વતી વાવડી  
પાત્રો કરનારા ગુ જોગાસનના માતા માતુ છે !

૩૮૮ છત્રાંશ ગાજામાતા ગુ કરનારા જો તેઓ માથે  
તેનારા હોય, તેજાને ગુ માતુ તરીકે માની ગયાય !

૩૮૯ જે મન્યાત્મા ! જો તુ મુક્તિમંદિરમા મોત્ર કરવા  
જાતો હો, તો તારા મોત્રમંદિરમા મધ્યગદગના રૂપ રત્નપ્રગીવન  
દમેગા ધારણ કરજે !

૩૯૦ મત્રપ્રગાતિ આગમના પ્રદર્શણ તત્ત્વો પર શ્રદ્ધા  
ધારણ કરવી જનુ નામ મધ્યગદગન છે

૩૯૧ બીજા વધાય તત્ત્વોની શ્રદ્ધા હોય છતાંય જે તરુ પા  
તત્ત્વની શ્રદ્ધા ન રાખે, તનામા મધ્યગદગન જાડ થકે નહિ

૩૯૨ જે સવચ્ચાશ તત્ત્વો ગાળના છતાં રિપીતપણે માન,  
તરુને હેયને ઉપાચાર અથવા ઉપાદયને હેય માન, તેનામા રી મધ્ય  
ગદગન રૂપી લીપક પુશદ ગયો છે તેમ જાણુ

૩૯૩ જે ઝીર ! મધ્યગદગના સિંચાવની ધમ કરણી, જો  
હાર ઉપર લીપણ જેવી છે

૩૯૪ જે ઝીર ! મધ્યગદગને મિચાય કોઈ પણ જા  
મુક્તિ ન થયો નથી, જતા નથી અને મરે પણ નહિ

૩૯૫ જે ઝીર ! તેના હેવામા મધ્યગદગન રૂપ રત્નદાપક શુદ્ધ  
દલનો નથી, તેના હેવામા મિચ્યાત્વ રૂપ મયકર અચાર ફરાળ છે



૪૦૨ હે જીવ ! જેના મિત્રાય ત્હારી મુક્તિ ન થાય તેના મિત્રાય ત્હારી જાતી નાદગી ગાય, જ રૂઝાણકામી આત્માને રૂમ પોષાય ?

૪૦૩ હે જીવ ! તને શુ મુક્તિનો મેરો ચાગ્યાની ઝાઝા નથા ? અને તો ડ, તો તુ શ્રી મરેજ મગ્યાનના વચનમા મજ્જ શ્રદ્ધા રાખજે !

૪૦૪ હે જીવ ! સાચો જૈન પણ ત્હેનેમ કહેવાય, જ જે શ્રા મરવદ્યાના પદ્ધતિ વચનમા શ્રદ્ધા ધરાવ

૪૦૫ હે જીવ ! જૈનદુત્તમા ઉત્પત્ત થયા છતાં જેઓને શ્રી મરવદ્યોના વચના પર ભરામાં ગઈ, તેમને માંચા જૈન કેમ રહેવાય ?

૪૦૬ હે જાવ ! જેઓ ત્હમો શ્રી મરવદ્યોના મરવપ ણામાય શરા ધરાવ છે, જ્ઞાનુજ નહિ પણ મરવજણુ ઉડારે ડ, તેઓને શુ સાચા જૈનો રડા સ્ત્રી શકાય ? ન જ ક્ષત્રી શકાય

૪૦૭ હે જીવ ! જઓ જાતિજ જૈન હોવા છતાં શ્રી મરવજકથિત અનુષ્ઠાનોની મરવગી રગી રહ્યા છે, તેઓને સાચા જનો માનવા કોણ તૈયાર છે ?

૪૦૮ હે જાવ ! જેઓ ધમકરુણી કરવા છતાંય સયમ ધમ ઉપર અરુચિ છે, તેઓને શુ સાચા જૈના માની શકાય ?

૪૦૯ હે જીવ ! જેઓને શ્રી જિનપૂના પ્રત્યે અરુચિ છે, તેઓને જૈનો તરીકે સ્વીકારવામા શુ પાપ નથી ? છેજ

૪૧૦ હે જીવ ! જેઓ રાત્રિભોજનમા પાપ નથી માનતા,  
નજાને સાચા જૈનો માનવામા ગભાર મૂળ નથી ? છે જ

૪૧૧ હે જીવ ! જો હામે હોમ અમમ્ય—અનનસાય  
ચાય અને ત્રિ ગ્નાનારના મશ્વરી કરે, નજો શુ સાચા જૈના  
છ ? ના, ના, ન તો ઘોર પાપાત્માઓ છ

૪૧૨ હે જીવ ! જેઓ રસનાન આધિન થી જાન-દરી  
કાચુ દહા, કાચુ દુધ અને માર્ચી ઝાગ સાથે સ્કોઝ તાય  
અને પાટા નહિ ગ્નાનારના ક અનતનાનીઓના વચનની દળ  
હામી કરે, તેઓ શુ સાચા જૈનો છે ? કટીન નહિ

૪૧૩ હે જીવ ! જે પાપાત્માઓ પાપને પાપ તરીકે માનતા  
તૈયાર નથી, તેઓને ત્યાં બુદ્ધિગાઝી જૈનો તરીકે માનતા તૈયાર  
ચાય ?

૪૧૪ હે જીવ ! જેઓ મિથ્યાજ્ઞાનને ઉપાદેય મનાવ,  
તેઓને સાચા જૈનો માનવામા શુ ખચકાર પાપ નથી લાગતુ ?

૪૧૫ હે જીવ ! ધમ્મા નામે જેઓ મિથ્યાજ્ઞાનને તન,  
મન અને ધનધા પાષી ગયા છ, તેઓ શુ સાચા જૈનો હોઈ શક ?  
કદિ જ ત્રિ

૪૧૬ હે જીવ ! તેઓના હૈયામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નપદ્મપ  
જાગ્રે છે, તેઓ કદિ ન મિથ્યાજ્ઞાનને ધર્મેના નામે પોપે ?

૪૧૭ હે  
શાસનને ઊત્તમિત કરી નાહ્યો  
હોય, તેઓને, તન મન



ધનથી સહાય કરનારાઓના હૃદયમાં શુ સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક વિદ્યમાન છે ?

૪૧૮ સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક બુઝાઈ ગયા સિવાય અગર મિથ્યાત્વના ઉદય મિથ્યા શામનદ્રોષીઓને માણાનુસીને પોષાનુ ધનેજ નહિ

૪૧૯ હે જીવ ! જેઓ સમ્યગ્ગજ્ઞાનદ્રાનાદિનો નિષેધ કરી મગજાનના નામેજ મિથ્યાજ્ઞાનને ઘાપવા માગતા હોય અને તેને માટે અર્હર્નિશ પ્રચાર કરા રહ્યા હાય, તેઓ શુ શ્રા જૈન શામનના સાચા જૈનો છે ! નહિજ

૪૨૦ જેઓ પેટ ભરવાના જ્ઞાનને માટે અર્હર્નિશ તનતોડ પ્રયત્ન કરે અને સમ્યગ્ગજ્ઞાનની મદ્દરી કરે, તેઓ કયી જાતના જૈનો કહેવાય ?

૪૨૧ જેઓ પેટ ભરવાના જ્ઞાનને માટે જાતિમત્ત સમ્યગ્ જ્ઞાનને ઉઠાવી રહ્યા હોય, તેઓ શુ સાચા જૈનો છે ?

૪૨૨ જેઓ શિવગઢ, પુરી અને વગાવાના મંત્રીજા મંજથી રાય, વગમા તુ પહરીને મગ અને નહિ ગ્યાનારનો મદ્દરી કરે, તેમજ ધમને નામે આ ધર્મીય છે, વ્ય માને, તેઓ કયી જાતના જૈનો કહેવાય ? શુ જાવાઓમાં સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક કદી હોઈ શકે ?

૪૨૩ દેવ-ગુરુ-વર્મ-ધર્મી અને ધર્માનુષ્ઠાનોની મદ્દરી નારાઓ અને તેઓને તન, મન અને ધર્મથી જાણીનુસીને

મન્ય દનારાજોમા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક પ્રગમી શકતો નથી  
 ક્યાંક પ્રગટ થાળો હોય તો બુઝાઈ ગયા મિચાલ રહેતો નથી  
 ૪૧૪ જેજોની મેવા કરવાની હોય તેજોની અગળના  
 કરવી, ૪ શુ મમનિતીનુ લક્ષણ છે ? સ્વેચ્છ, આ તો પોતાના  
 નાશના નિગાની સમનરી

૪૨૧ દેવ, ગુરુ અને ધમની નિંદા કરતી, ૪ તો દુર્ગ-  
 તિમાન જવાની તૈયારી કરવા જેવું છે

૪૨૬ જેનામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક શરૂકે છે, તે  
 દેવ, ગુરુ અને ધમની નિંદા ન કરે, પણ બીનો કરતો હોય  
 તો તેને મહન પણ ન પડી શકે

૪૨૭ જેનામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક શરૂહતી રહ્યો  
 છે, તે તો દેવ, ગુરુ અને ધમની સદાય ભક્તિ કરવાને વિદ્યા-  
 સાધનની માપક અપ્રમત્ત રહે પટાચિત્ કારણમર ભક્તિ ન બની  
 હોય તો તનુ હન્ય તો બઝેજ

૪૨૮ જેઓ દેવ, ગુરુ અને ધમની મેવા ગજારવામા પડી  
 વની ગયા હોય, તેજોમા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક ગરર જાગ્યો  
 પટલ છે, અને ક્રમે કરીને બુઝાઈ જવાનો પણ પ્રમગ આવે

૪૨૯ જઓ દેવ, ગુરુ અને ધમનો અતિ પરિચય કરવાનું  
 નિગારણ કરે છે, તેજોમા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક ક્યારી હોય ?

૪૩૦ જેઓ દેવ, ગુરુ અને ધમના ઊંઢો જોરા માટેન  
 અતિ પરિચય કરતા હોય, તેજોમા શુ સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદીપક છે ?

૪૩૧ જેનામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદ્રાપક કાઢી છે તેઓ સમારમા રહેતુ પડે તો રહે, પણ રમે તો નહિ ૧

૪૩૨ જેનામા સમ્યગ્દર્શન રૂપ રત્નદ્રાપક બહારની રહ્યા છે, તે કુટુમ્બી પ્રતિપાલના કરે, ડ્રાના અનરથી ધારમાતાની જેમ ન્યારો રહે

૪૩૩ જેઓ કુટુમ્બી સાથે જન્મજ વડને રહે, તેનામા સમ્યગ્દર્શન ની રીતિય હોય ?

૪૩૪ જેઓ સમારમાત્ર લહેર માતના હોય, તેઓમા સમ્યગ્દર્શન હાથ નરતુ નથી, જટતુજ નહિ પણ તજોર મરામિનદા વહી શકાય

૪૩૫ જેમ જાગ્યમા તળવટુ મૂલે, તેમ જેના હૈયામા સાધુઓ રૂચતા હોય તેનામા શુ સમ્યગ્દર્શન છે

૪૩૬ મહે ગ્યાગા ધાન ન હોય અને મરદ મરી જરાય ને વરૂળ, પણ મયમને શરગ ન જાડ જટતુજ નહિ પણ સગમ જુ જ ત મોગવના છે અને તપ જગો જ તો પીડા છે, આતુ માને તેનામા શુ સમ્યગ્દર્શન છે ?

૪૩૭ જા મયમા રાધુ, પીધુ અને મોજમમા મારી તે જાપણ વાપનુ, ધર્મ કરવાથી કોનુ વન્યાણ થયુ છે ? આતુ માને તેનામા શુ સમ્યગ્દર્શન હોય ?

૪૨૮ સમ્યગ્દર્શન તો તેનામાજ હોઈ શકે, કે જેઓ નમ  
મનતા હોય ક્ર-ત્રેય, ગુરુ અને ધર્મી મેરા મિત્રાય કદિન  
નિસ્તાર ની

૪૨૯ રમા અને રામામાજ તેની મતિ મુઝાતી હોય અને  
ફન કરતો ન તો નવરાઓનો ધધો, જાણુ જે માને તેનામા શુ  
મવ્યદર્શન હોય ?

૪૩૦ મા. જાનુમારી પણ ધર્મ, જર્થ અને કામ-ન ગ્રગ  
પુરુષામા ધમને પ્રથમ સ્થાન દેનારો છે, ત્યારે પોતાને જૈન તરીકે  
જાગ્રતાવનર પોતાના જીવનમા ધર્મને સ્થાન ન આપે, ન કમ વા ?

૪૪૧ હૈ જીવ ! તુ યાદ રાખ્યે કે-રમા અને રામા  
તો માત્ર આ ભરતા છે અને ધમ તો મહોમયમા હિતકારી છે,  
માટે નન તુ ક્યારેય હૃદયથી અઠગો વગતો નહિ

૪૪૨ હૈ જીવ ! ધર્મ કરનાર પણ હૃદયમા ઘરા રાગે  
ક-ધર્મ તો કર છુ પણ તેનુ પઠ યને મન્ટશે કે નહિ, નમ  
ગદાપુત્ર ધર્મ કરનાર પણ ધર્મ ત્યાનુ સપૂર્ણ પજ્ઞ પામી ગત્તો  
નથી, માટે ગદા રાખ્યા મિત્રાય અનતનાનાઓના વચન પર વિશ્વાસ  
રાખ્યાપર્યંક ધર્મ આચરતો

૪૪૩ હૈ જીવ ! જો તારે નિષ્કલ્પક ધર્મનુ જારાધા કરવુ  
હોય, તો શ્રી સર્વજ્ઞ ભગવાનના વચનમા જ્ઞ માત્ર અવિશ્વાસ  
રૂપ શકાને ધારણ કરતો નહિ

૪૪૪ હે જીવ ! પરમતની અભિલાષા પણ કરતો નહિ

૪૪૫ હે જીવ ! ધર્મના પદ્મમાં સમેટ રાખતા નહિ

૪૪૬ હે જીવ ! ઉન્માર્ગમાં રહેવાની પ્રશસ્તા કરવી, તે  
પણ સારી નથી, કારણ કે—ઉન્માર્ગના પોષણથી જાત્માની અધો  
ગતિ થાય છે

૪૪૭ હે જીવ ! મિથ્યામતિનો પરિચય પણ દુ સદાચારી છે

૪૪૮ હે જીવ ! તારે ધર્મને જો દીપાવનો હોય તો  
સદ્ગમાનુષ્ઠાનમાં મુશ્કેલ થનજે

૪૪૯ હે જીવ ! સદ્ધર્મને દીપાવના ચાની મુનિવરોની  
સેવામાં સદાય હાજર રહેજે

૪૫૦ હે જીવ ! ધર્મમાં સ્થિર રહેવા માટે પરમ શ્રાવિત્ર  
મહામતી શ્રી મુનિસાર્ના માફક થઈ કેઠવાળ, તો તારો ધર્મ  
અતિશય દીપશે

૪૫૧ હે જીવ ! ધર્મને દીપાવનામાં તેમજ દેવ-ગુરૂની  
ભક્તિ કરવામાં તુ બાઝતુ નહિ મનતો

૪૫૨ હે જીવ ! જેના યોગે અનેક આત્માઓ શ્રી મિત્ર  
શાસનની અનુમોદના કરી ધર્મ પામે, ણ્ચા શામનપ્રભાવનાના કાર્યો  
કરના છતી શક્તિ જરાય ચુકીશ નહિ જો ચૂક્યો તો તારો  
ધર્મ દીપશે નહિ

૪૫૩ હે જીવ ! સમ્યક્દર્શન રૂપ રત્નદીપનનો મહિમા  
અપાર છે મૃતકાલમાં જો શ્રી તીર્થંકર મહારાજાઓ ચડે ગયા,

મરિચકા અને રિંગનામા છ, તે મધયાય સમ્યગ્ દર્શનના  
દાપત મમનન

૪૪ જે જીર ! તેઓ સમ્યગ્ જ્ઞાન ન પામ્યા, તેઓ નો  
સામા મિથ્ય તરૂં રૂપ અરજા પાળીન મમાર અર્ચીમાં અગ્નિ  
મે છ

૪૫ જોનામા સમ્યગ્ જ્ઞાન નહિ, તે અરિત્તેય તદ્દિ અને  
મિથ્ય નહિ, તે આચાર્ય નહિ ૫ ડ્યાચાર્ય નહિ, તેમત તે  
માધુય નહિ ૫ તત્ત્વદષ્ટિ આરકેય તદ્દિ

૪૬ જોનામા સમ્યગ્ જ્ઞાન હોય, તે ક્યારેય પણ દર, ગુરુ  
અને ધર્મ પ્રયે નિરક્ષારની નજરે જોનારા હોય મરો ?

૪૭ જોનામા સમ્યગ્ જ્ઞાન હોય તે દર, ગુરુ અને ધર્મ  
ઉપર શુ જોર થ મેથ કરનારો હોય ? કદાચ રાપ બાર, પણ મયા,  
ના શુ તે પશ્ચાતાપ પણ કરનારો ૫ હોય ?

૪૮ જે મુન્દર, મુગુર અને મુધમની મર્તિ કમ્બાની  
મરિયા પણ દૂર રાખ્યા હોય, મનામા સમ્યગ્ જ્ઞાન હાસાનુ કોણ  
માની શક ?

૪૯ જે મુદેવ, મુગુર અને મુધમની મરામા રક્ત લાય,  
તનામા સમ્યગ્ જ્ઞાન છે નમ કોણ માને ?

૫૦ જ મુન્દેવાદિકને તમરાની આ મુન્દેવાદિકના  
ડ્યામના કરનાની વાત ૫ તમી કાટે યા તો અઘડો માને,  
તનામા ના સમ્યગ્ જ્ઞાન ને ?

૪૬૧ જે સમ્યગ્દર્શન ઉપર શ્રી જૈનશામનો ત્યાગ છે, તેના મૂઝમાન ધા કરનાગમા શુ સમ્યગ્દર્શન હોઈ શકે ? કદિજ નહિ

૪૬૨ જેણે જોયે માનના હોય ક-અમે દેવ-ગુરુની જે ભક્તિ કરીએ છીએ, તે તો તેમના ઉપર ઉપસાર કરીએ છીએ, તો તેનામા શુ સમ્યગ્દર્શન હોઈ શકે ? કદિજ નહિ

૪૬૩ જેઓને દેવ-ગુરુને નમતા પણ શરમ આવે અને અફઘજ રહે, તેઓમા શુ સમ્યગ્દર્શન હોઈ શકે ? કદિજ નહિ

૪૬૪ જેઓને કુટેવ-કુગુરુને નમતા લાજ પણ આવે નહિ તેઓમા શુ સમ્યગ્દર્શન હોઈ શકે ? કદિજ નહિ

૪૬૫ અપરાધિક દામનના લટને જેઓ કુદેવ અને કુગુરુને માસારિક તુઠ સુખની પ્રાપ્તિ માટે નમવામા દોષ પણ માને નહિ, તેઓમા શુ સમ્યગ્દર્શન હોય ?

૪૬૬ પટતાના દામનના લટા, તે તો મિત્યાલટિનુ લક્ષણ છે

૪૬૭ ચંપતાના દામનના લટા ધમ-આરાધનામા આગઢ રધનુ, તે સમ્યગ્દર્શનુ લક્ષણ છે

૪૬૮ અપરાધીનુ પણ ચૂર નહીં ચિંતવનુ, એ સમ્યગ્દર્શનુ પ્રધાનમા પ્રવન લક્ષણ છે

૪૬૯ અપરાધીનુ પણ ચૂર નહિ ચિંતવનારને સસારના નાગવત સુગો શ્રેય જેણે લાગવા જોગ્યું અને તે જાણ શાશ્વત મુક્તિ મેળવે તેણે જોયું તે જોયું છે





૪૭૩ જેનામા સાચી માન-અનુરૂપા પેદા થયેલ છે, તેનામા શ્રી જિનેશ્વરના શાસન પ્રત્ય સાચી શ્રદ્ધા, શ્રી જિનેશ્વરના શામનનો તે પૂજારી તેમજ નિગ્રંથ ગુરુઓનો ઉપામરૂ ન હોય, તે કેમ બને ? શુ ? તે ટેવ, ગુરુ અને ધર્મની ભક્તિમા પેદરકાર, દગ, ગુરુ અને ધર્મને ગાત્રો દનારા, મિથ્યાગાન અને ડમાગનો પોષક, તેમજ કુદવાદિનો પૂજારી હોઈ શકે ? શ્રી જિનેશ્વર મહારાજના શાસનમા જેને શ્રદ્ધા નથી, તે સાચો જૈન કે સાધુ નથીજ મળે કપાઠે પાલો હોય કે મળે પામે ઓઘો હોય

૪૭૪ જે શ્રદ્ધાતુ છે, તે તો નિમ્નપ્રવચનનો જ ઉપામરૂ હોય છે

૪૭૫ જેનામા સમ્યગ્દર્શન છે, તે શુ સમારને દાવામઠ્ઠ ન માને ?

૪૭૬ જેનામા સમ્યગ્દર્શન હોય છે, તે કદિ પણ સુમા ધુઓને ગાઠો દનારો હોતો નથી

૪૭૭ જેનામા સમ્યગ્દર્શન છે, તે શુ અર્થકામને હેય ન માને ?

૪૭૮ જેનામા સમ્યગ્દર્શન છે, તે શુ ધર્મનેન ઉપાદયે માનનારો ન હોય ?

૪૭૯ જેનામા સમ્યગ્દર્શન છે, તે શુ પાપ, આશ્રવ અને વપને હેય માનનારો ન હોય ?



૪૯૦ જેનામાં સમ્યગ્દર્શન હોય, તે શુ અધર્મની ધર્મા અને ધર્મની અધર્મી માનનારો હોય ? આ વચાવનો ઉત્તર એક નકારમાન આપવાનો ઉપયોગની શુન્યતાની જૂદી વાત છે

૪૯૧ જેનુ હૃદય સમ્યગ્દર્શનથી સુશોભિત છે, તે તો ક્રોડ ક્રોધ વાત વડનીય છે

૪૯૨ જે નાન જીવ-અનીવાદિ નવય પદાર્થોનો વધાર્યે વાધ કરાય છે, તેને સમ્યગ્જ્ઞાન કહેવાય છે

૪૯૩ હૈ જીવ ! જો તુ સિદ્ધિવધૂનો મગમ કરવા યાદતો હો, તો જાવ-અનીવ-પુણ્ય-પાપ-આશ્રય-મર-નિનરા-બપ-મૌક્ષ, જા નવ પદાર્થોના મમુન્ના અવબોધ રૂપ અને મવ ગુણોના મૂલ્ક ણના સમ્યગ્જ્ઞાનને વિનયપવક તીગ્રજે

૪૯૪ સાચા જૈને સઘટાય ગુણોના કારણ રૂપ સમ્યગ્જ્ઞાનનો અધ્યાસ કરવો જોઈય

૪૯૫ તમે મને સામારિક સઘટુય જ્ઞાન મેઠ્ઠાસુ હોય, પણ જેના યોગે જીવ-અનીવાદિ પદાર્થોનો અવબોધ થાય એવુ જ્ઞાન જો ન મળાય તો તમારી જોદગી ઇઠે ગઢ સમનનો

૪૯૬ મશ્ય-અમશ્ય, પેય-અપેય તેમજ ગમ્ય-અગમ્યનુ વધાર્યે માન જે કરાવે તે સમ્યગ્જ્ઞાન છે

૪૯૭ સમ્યગ્જ્ઞાન સિવાય તમે મને ગમે તેવી ક્રિયા કરો, પણ તે ક્રિયા ફેરલ આધઠી છે અને એજ વાતણે સમ્યગ્જ્ઞાનની નરુ છે



५०७ सम्यगज्ञानन भणपापात्री मद्रने मारवानो प्रयत्न करे  
के मद्रने वधागवानो प्रयत्न करे ?

५०८ अभिमानी रुदिये जानने पामी शक ?

५०९ विनय विना रुदिये विद्या जाये ?

५१० विनय जान पामरा माटे उगीकरण छे

५११ महाराजा श्रेणार जेवाने पण विनय विना विद्या  
आवी नहि, ए तमे शु नगी जाणता ?

५१२ लौकिक जान मेणवरा माटे अडुकाडा नम्र रहेनरा  
सम्यगज्ञान मेळवरा माटे अडुका रहे, ए कम पाल्ये ?

५१३ पम्भरा जानन माटे प्राफेसर्न मलाम भरनारा,  
सम्यगज्ञाननी प्राप्ति माटे सम्यगज्ञानीओने न नमे, ए कम पाल्ये ?

५१४ पेम्भरा जानन जाननी परयो माननाराओ शु सम्य  
गज्ञानन पामेला छे ?

५१५ मिथ्याज्ञानने जाननी परवा माना पोवनारा शु  
सम्यगज्ञानन पामेला छे ?

५१६ मिथ्याज्ञानने माटे सम्यगज्ञाननो अपरोध दग्नराओ  
शु सम्यगज्ञानने पामेला उ ?

५१७ सम्यगज्ञानन जाननी परयो कहेवाय के पेम्भरा  
मिथ्याज्ञानने जाननी परयो कहेवाय ?

५१८ 'पहे'दु जान जेने पठा दया - ए वाच्य सूत्रकार  
भगवते कहे'ग सूत्रना रम्यने जागळ धरी पेम्भरा मिथ्याज्ञानने

મૂચના—આ વાક્યમા (મૂત્રજાર મળવને કહના મૂત્રના સમ્બંધો કાચ

માગ નરા ઇમ ઇમ મમર્જાન વાચ્ય થાવુ

પોષવાની વાચ્યડી વાતો કરનાગ્રાંથોનો મયાનક મનાયા કરી નિ  
નિસ્તાર થશે ?

૧૧૦ ઉચિત કલ્પાજ્ઞાનો જે અધ્યાત્મ કરવા છે ન  
મધ્યાજ્ઞાનના અગ્રો માટે તો નહિજ, તમજ પર મના કરે ક  
બીજાને ઠગવા માટે તો નહિજ

૧૨૦ મિથ્યાજ્ઞાનના મદે ચળાશ કરાશે એ વા  
ડે કે 'માધુજા તો કલ્પણના વિરાજા છે એ કલ્પુ એ  
ચોલુ ક માનુ મનમોલુ ડ કલ્પ ક-મા મના કરવા  
વિરોધી હોય તો તેઓ મને અને બીજાને કવ ન કરે ?  
માધુજા તો મમ કહ છે કે-જે ગિય કરવ કરવ  
વનારે, જે ગિયણ દેવ-ગુરુ પ્રત્ય અણવા કર, કે ગિય  
મત્સ્યામ-વ્ય, પથાપથ અને ગમ્યાગમ્યનુ માન કરે, કે ગિય  
આત્માને ડાકતો વનાવા દે, જે ગિય ન જુ બંધ થન  
પ્રત્યેનાં વરજ મનાવ, જે મિશ્ન પાપી વિત કરવ, કે ગિય  
માતાપિતાદિ વડિજાનો પૂજ્યભાવ ડાક, કે ગિય કારમા  
અનાતિના મારો દારે, જે ગિયણ કરવ કરવ, નેવા ગિયણ  
આ માન આ લાભ ? માટે જે ગિય તમામ આત્માને પા  
ધનાવનાર ન હોય, નુનાદિ ગુણ મનનાર દષ્ટ, ન  
ધમ અને વડિજો પ્રયે પૃથક્કર દગ કરનાર દષ્ટ

પાપથી ચલાવનાર હોય, તેતુ ગિાળ ગૂંચ ગૂંચ મેઝરા પ્રત્ન  
 યગે, જેથી તમારો આ મરણ મુધરે અને પરમરથ મુખરે પળ  
 જેનાથી જા મર ચમડે જન પરમરથા ટુમરિ થાય તેતુ ગિમળ  
 ત્યાની મો નામ ?

૧૨૧ માપુઓ સમ્યગ્જ્ઞાનના વિરોધી ન જ હાય તેને  
 ઉત્તિ કલાશ્રા મેઝગો તેના ય ત્રા વિરોધી નથી પરતુ ત્રા  
 માગ આમા ધમશ્રદ્ધાથી પ્રજ થઈ પાગલ થઈ તેના વિરોધી  
 જરૂર છે અને જ તો સમ્યગ્જ્ઞાનાઓનુ ગ્મણ છે

૧૨૨ જે માપુઆ યા શ્રાવણે સમ્યગ્જ્ઞાનના યા તો ઉત્તિ  
 કલાઓના વિરોધી હોય, તે માપુઓ નથી અને ન શ્રાવણીય નથી

૧૨૩ જ માપુઓ અને શ્રાવણે મિથ્યાજ્ઞાનના વિરોધી  
 નથી તેમજ સમ્યગ્જ્ઞાનના મિત્ર નથી, તે માત્ર માપુઆ અને સાચા  
 શ્રાવણે છે જમ કેમ મનાય ?

૧૨૪ સમ્યગ્જ્ઞાન તો મુક્તિમા લઈ જનાર છે, પણ  
 મિથ્યાજ્ઞાન કદ થોડું જ મુક્તિ લઈ જનાર છે !

૧૨૫ સમ્યગ્જ્ઞાન જ્યાં શ્રા જૈનજામનને જ ઘરેતુ છે, અને  
 જા જ કારણે સમ્યગ્જ્ઞાનીશ્રા શ્રી જૈનજામનની આરાધના કરવાનુ  
 કરમાય છે

૧૨૬ જે શ્રી જૈનજાસનનો વિરોધી બને જ કદી જ  
 સમ્યગ્જ્ઞાની નથી, અને તે મુક્તિ પણ પામે નહિ

૧૨૭ જેનામા સમ્યગ્જ્ઞાન વિદ્યમાન હોય, જ કદી પણ

શ્રી જનજામનનો વિરોધા બને ? જની બાનહયાતિમા અર્થાત્—  
મમ્યજ્ઞાન રૂપા રત્નન ગુમાવ તો જ વિરોધી બને, અથવા નહિ.

૧૫૮ શ્રી જિનજામન તો દરમ પડને પામયા મટિ આ  
જગતમા જોડે શામન છે તેમા જામનનો વિરોધ યા તો ટટરની  
મમાનતામા મુકુરાના ચાટા નેજ કરે, ૪ જના હન્યમા મમ્યજ્ઞાન  
રૂપી મૂઘ બાધમાં ગયો છે

૧૫૯ તેમ જગતમાં પેરાવણ દાવા, કૃત્તવ્ય, ચિતામણા,  
કામધેનુ, રત્નજ્ઞા આ વગેરે પદાર્થો અજોડ છે, તેમ શ્રી  
જિનેશ્વર મહારાજા, શ્રી જૈનજામનના નિબ્રન્થ મુનિવરો, શ્રી  
જિનજામન તેમજ શ્રી જિનજામનના માતા શ્રાવણે જ પણ અજોડ  
છે, જ મમ્યજ્ઞાનના ઉપાસકો કદી મૂલ્યા જડુ નથી

૧૬૦ મમ્યજ્ઞાન અને મિથ્યાજ્ઞાનમા તો આશાશ-પાતાલ  
જેટલું જતર છે

૧૬૧ મમ્યજ્ઞાનના ઉપાસકો મિથ્યાજ્ઞાન પોષવા કદી જ  
તૈયાર થાય નહિ

૧૬૨ હે જાન ! જો તું શાશ્વત સુખના ધામરૂપ પરમ—  
પદને પામવા ઇચ્છતા હો, તો પાશંકિયા-જોનો ત્યાગ અને નિષ્પાવ  
ક્રિયાઓમાં અપ્રમાદ રૂપ અને કમના સમૂહનો ત્યાગ કરનાર  
ચારિત્રનું પાલન કર

૧૬૩ હે જાન ! મને તારામાં મમ્યદ્રશન અને મમ્યજ્ઞાન  
હોય, પરંતુ મમ્યચારિત્ર મિચાય તું કદીયે મુક્તિ પામવાનો નથી



૧૩૮ સમ્યગ્ચારિત્રો પામ્યા મિવાય કટ્ટીયે કોઈ મુક્તિ પામ્યા નથી, પામશે નહિ અને પામવુય નહીં જ નિશ્ચિત છે

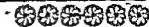
૧૩૯ મને ગમે નરુત્તુ નાન મેજાંયુ હોય, પણ સમ્યગ્ચારિત્ર મિવાયનુ નાન પામતુ છે

૧૩૯ પાત્રો માળન મને નેચતો હોય, પણ પગ ચિના જેમ ચઢતા અગ્નિ પામેથી ઇષ્ઠ્યાને જડ શકાતુ નથી, નેમ નાનીઓ નાનવઢે મને ન્ચના હોય, પણ ચારિત્ર રૂપ પગ મિચાય સમાર દાવાનઢથી બચી કટ્ટી જ મુક્તિ મુકામે જડ શકતા નથી

૧૩૭ ઝરે, કચ્છાની ભગવાનો પણ સત્ત્વરરૂપ ચારિત્રને પામ્યા મિચાય પરમ પદન પામી શક્તા નહીં, તો પછી બીજાની તો વાન જ શી ? મનસ્વ કે-સમ્યગ્ચાર અને ક્રિયા તમ ઉભયનો માથ છે, પણ વેડમાથી જનના અભાવમા મોથ નથીજ

૧૩૮ જો કે નાન અને ક્રિયામા નાન મૂલ્ય છે, તો પણ કાયમિદ્વિમા ક્રિયાની અનિચાય ઝર છે જેમ તાર તરવાના નાનવાળો હોવા છતા હાથ-પગ હલાવ્યા મિચાય માગર તરીન પાર ઉતરી શકનો નહીં, જનુજ નહિ પણ તરવાનુ નાન છતા સમુદ્રમા તે ટૂંક છે, તેમ સમારમાગરને તરવાનુ સમ્યગ્ચાર હોવા છતા તરવાના ક્રિયા રૂપ ચારિત્ર મિવાય કટ્ટાયે કોઈ પણ મન્યાત્મા સમારમાગરનો પાર પામી મોક્ષનગરમા જડ શકતો નથી જ નિશ્ચય છે

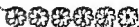
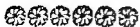


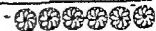


## प्रभु-स्तुति



मत्वा तिननोछा नेटात मेरा मातृ हृत्ता अरुणार,  
 मरुतुं दिने आधार, मरुतुं दिने मरुतुं दिने १  
 मरुतुं दिने मरुतुं दिने, नेरा गुनाका नदी पार,  
 गुणा गुण गानकार, नेना मरुतुं दिने मरुतुं दिने २  
 कामरुपेधादि मरुतुं दिने मरुतुं दिने मरुतुं दिने,  
 गुणे मरुतुं दिने मरुतुं दिने, पावे पार पार पार ३  
 नगी बग्या मरुतुं दिने काट मरुतुं दिने अपार,  
 रोग नाक मरुतुं दिने मरुतुं दिने मरुतुं दिने, ४  
 नेरा बरुणका आधार, मुने वरेगा मरुतुं दिने,  
 गाम नाक मरुतुं दिने मोह नाक मरुतुं दिने ५  
 बुद्धि मरुतुं दिने मरुतुं दिने मरुतुं दिने मरुतुं दिने  
 मागु मेरा मरुतुं दिने मरुतुं दिने मरुतुं दिने ६





## प्रभु-स्तुति



त्वा त्रिनतीता त्रेदार, मेरा मफल हुआ अन्तार,  
 पर तु हि हैं आधार, मेरे बार बार बार  
 रत्नप्रयीता भणार नेरा गुनोका नहीं पार  
 गुणा गुण जानकार तेरा सार सार सार  
 कामक्रोधादि न्णनार मया नृ नर मरदार,  
 तुज आ पजे अपार, पाव पार पार पार  
 नेरा घाणी मनोहार, कांटे दुर्गति अपार,  
 रोम नार गन्तार मेरु नार नार वार,  
 नेरा चरणका आधार मने ररगा भरणार,  
 नाम तारक धनार मोन नार नार नार  
 बुद्धि आणन अपार दीजे नन्धि अमृत प्यार,  
 मागु मेवा एक सार, जग्गी धार धार धार

